

ಲಷ್ಕರಂಜಿ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೧

ತಿಳಿನಗಿಯ ಕಾರಂಜಿ

ಎರ್

ಬ್ರಾವ್

ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಎಸ್.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿ

ಕೆ.ಕೆ.

ನಾದಾರ್

ಆರ್. ಕಾರಂತ್

ರಣ್ಣ ಕಣ್ಣಾಣಾ

ತಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

ಕೊರವಂಜಿಗೆ ಲಕ್ಷಣ್ ಬರೆದ ವ್ಯಂಗ ಚಿತ್ರ

ಉಭಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ
ವಿಜಯಾ ಮುತ್ತು ಅನಂದ್ ದೇಸಾಯ್
ಆಸ್ಟ್ರಿನ್, ಟೆಕ್ಸಸ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	
ನಿರ್ವಹಣೆ:	
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	
ವಿಳಾಸ: ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 17	ಅಕ್ಟೋಬರ್ - 99	ಸಂಚಿಕೆ - 1
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	3
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	5
ಇನ್‌ಫೆಕ್ಟ್ ಥಿಯರಿ	ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	11
ಅನಾಥಾಶ್ರಮದ...	ಪ್ರಭಾ	13
ಬಳ್ಳಾರಿ ಭಾಮಿನಿಯರು	ಶಿವು	16
ಒಂದು ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ...	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	19
ಆಡೆ ದಶಮಿ	ಗೌತಮ	22
ವೈದ್ಯನ ವ್ಯಥೆ	ಡಾ ವೈ.ಎಸ್.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿ	25
ಬೆಂಗಳೂರು....	ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.	26
ಕಾರ್ಗಿಲ್ಲದ ಕವಿ	ಮಗುಬಿರಾದಾರ	30
ಕಾ.ನಾ. ಎಂಬ...	ಮನು	31
ಪರಮೇಶಿಯ....	ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ್	35
ಪುಸ್ತಕ ವಿಮರ್ಶೆ	ಕೆ.ಬಿ. ವೀರಣ್ಣ ಕಣ್ಣಾಗಾಲ	39

ಮುದ್ರಣ: ಇಂಪ್ರೆಶನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 3 ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ: ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್‌ಟೆಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು 27

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ 17

ಅಕ್ಟೋಬರ್ - 99

ಸಂಚಿಕೆ - 1

ಕಂಪನಾತ್

ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳು - ೧-೨-೧೦-೨೯

ಮನಸ್ಸು ಅಥವಾ ಎದೆ ಅಥವಾ ಹೃದಯವು ನಡುಗುತ್ತಿದೆ. (ಆದುದರಿಂದ ಏನು? ಏಕೆ?) ನಮಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವಿದೆಯೋ, ಅಥವಾ? ನಮ್ಮವರೋ ಅಥವಾ? ಈಗಾಗಿರುವುದೇ ಸಾಕು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಧ್ವಾನವೋ ಅಥವಾ?...

ಚುನಾವಣಾ ಕಮಿಷನ್ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಜನತೆ! ಈ ಸುಮಾರು ನೂರು ಕೋಟಿಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದ (ಅಂದರೆ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಏಕೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು? ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕಾಗುವ ನಷ್ಟ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನರಿಯದ) ಸಪ್ತಮ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವವರು ಶೇ. ಎಷ್ಟು!

ಮೇಲುಗಡೆ ಬ್ರಾಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ವಿಷಯಗಳು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಪೋಟುಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳುವವರನ್ನು ಪಂಜು ಹಚ್ಚಿ ಹುಡುಕಬೇಕು.

ದೇಶಕ್ಕೊಬ್ಬ ಪ್ರಧಾನಿ ಬೇಕು. ಅವನು/ಳು ಯಾರಾದರೇನು? ನಾವೆಲ್ಲಾ ಶರಣಾಗತರಾಗಿಲ್ಲವೇ? ನೀವೂ ಆಗಿರಿ. ತಪ್ಪೇನು ಎನ್ನುವ ಶಕಾರ ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ಅಟ್ಟಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಚುನಾವಣೆಗೆಲ್ಲುವುದು ಮೂರು 'ಹ' ಗಳ ಬಲದಿಂದ. ರಾಮಾಸ್ವಸ್ತಿ, ರಾವಣಾಸ್ವಸ್ತಿ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ಕಾಸಿಗೊಬ್ಬರು ಕೊಸರಿಗೊಬ್ಬರು, ಪಾದಕಾಣಿಕೆ ಸಿಕ್ಕರಾಯಿತು.

ಹೀಗಾಗಿ ಎದೆ ನಡುಗುತ್ತಿದೆ!

ಇದಾವುದನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಕಂಪಿಸುವುದಾದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣವು ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದಷ್ಟೇ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸೂತ್ರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

‘ಕಿಡಿ’ ಯ ಪ್ರಕಾಶ, ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ
ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳಗಲಿ !!

★★★★

ಅನುಚಿತ ಟೀಕೆ ಮಾಡದಿರಲು ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗ ಆದೇಶ
- ಸುದ್ದಿ

ಅದಕ್ಕೆ ‘ಉಚಿತ’ ಪದದ ಅರ್ಥ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲ ?

★★★

ಆಸ್ತಿ ವಿವರ ನೀಡದ ಸಚಿವರ ರಾಜೀನಾಮೆ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಸತ್ಯ ಸಂಧರಿದ್ದಾರೆ

★★★

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಗತ್ಯ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಚುನಾವಣಾ ಕಾಲದಲಂತೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ

★★★

ನಾನು ದೇವರಿಗೆ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ
- ಸುನಿಲ್ ಜೋಶಿ

ಸೆಲೆಕ್ಷರ್‌ಗಳನ್ನು ತೀರ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು

★★★

ಹಿಂದೆ ಉಪ್ಪಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ

ಈಗ ಸಕ್ಕರೆ ಆಮದು ಬಗ್ಗೆ ಆಗ್ರಹ !!

★ ★ ★

ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ನೂರಾರು ; ಸಾಧಿಸಿದ್ದು ಸಾವಿರಾರು

- ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರ

‘ಅರ್ಥ’ ವಾಯಿತು !!

★ ★ ★

ಎಂಟು ಪತ್ನಿಯರ ಗಂಡ ಈಗ ಪೊಲೀಸರ ಅತಿಥಿ

-ಸುದ್ದಿ

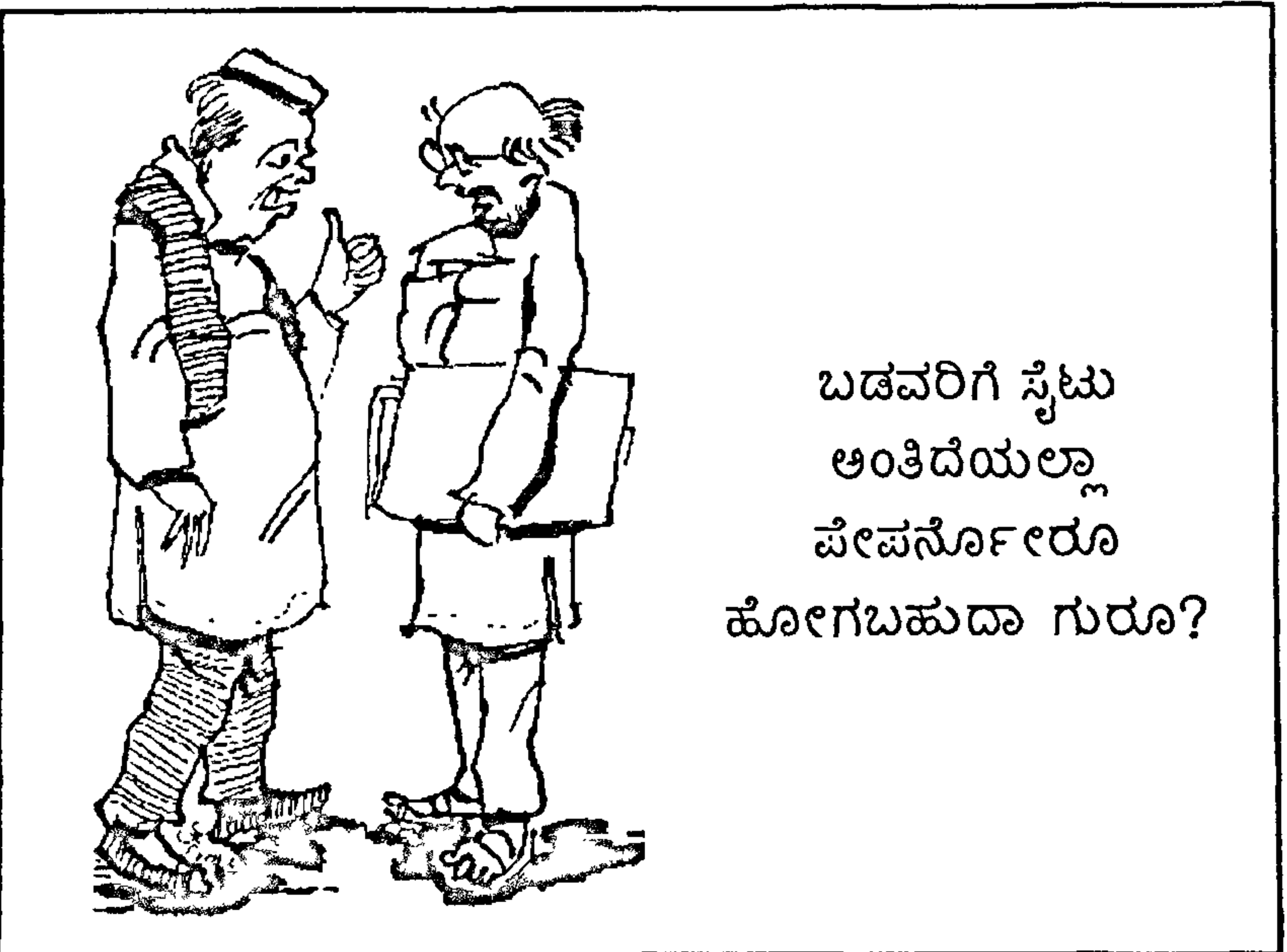
ಗಿನ್ನೀಸ್ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಏನೋ ಪಾಪ !!

★ ★ ★

ಚುನಾವಣೆಯೆಂಬ ದಳ್ಳುರಿಯಲ್ಲಿ

ನಾವು ಹಾರಿಸಿದ ಕಿಡಿ ಕಾಣುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ !!

★ ★ ★

ಬಡವರಿಗೆ ಸೈಟು
ಅಂತಿದೆಯಲ್ಲಾ
ಪೇಪರ್‌ನೋರೂ
ಹೋಗಬಹುದಾ ಗುರೂ?

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ಎರಡು ದಿನ

ಅಂದು ಮುಂಜಾವಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲು. ಕೈಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ. ಮಗ್ಗುಲಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೊದ್ದು ಮಲಗುವ ಸನ್ನಾಹ ನಡೆಸಿದ್ದಾಗಲೇ ರೂಮಿನ ಆಚೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ “ಹೊರಗೆ ಬಾರೋ, come out and enjoy the scenery” ಅಂತ ಕೂಗು ಹಾಕಿದ.

ಈ ಅವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಇವ ರೂಮಿನಾಚೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಆಯಿತು. “ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಎದ್ದು ಏನ್ನಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯೋ. ಒಳಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕು, ಹಾವು ಹಲ್ಲಿ ಬಂದಾತು.” ಮಲಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಾನು ದಬಾಯಿಸಿದೆ. ಅವ ಒಳಗೆ ಬಂದ. “ಆರು ಘಂಟೆ ಆಗ್ತಾ ಬಂತು. ಏಳು ನನ್ನಾಜು. ಇನ್ನು ಯಾವಾಗ ನೀನು ನಮ್ಮ ಊರು ನೋಡೋದು.” ಅನ್ನುತ್ತಾ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿನಿಂದ ಗ್ಲಾಸೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ನನಗೋಸ್ಕರ ತಾನೇ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಟೀಯನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೈಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿದೆ. ಅದು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿತ್ತು. ಹಬೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಟೀ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ರೂಮಿನಾಚೆ ಬಂದೆ. ಹೊರಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೂ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಗಿಡಗಳು ಹರಡಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತಡಿ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಸಿಲ್ವರ್ ಓಕ್ ಮರಗಳು ಮುಗಿಲನ್ನು ಚುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದ ಮಂಜು ಕಣವೆಯನ್ನು ಕವಿದಿತ್ತು. ಮರದ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇಖರವಾಗಿದ್ದ ಮಂಜಿನ ಹನಿಗಳು ಕಾಫಿಗಿಡಗಳ ಮೇಲೆ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಳೆಯನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದವು. ಕಾಲವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲ ಕಸುವು ಇತ್ತು ಆ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸೂರ್ಯನ ಮೊದಲ ಕಿರಣಗಳ ಬಿಸಿಲುಗೋಲುಗಳು ತೋಟವನ್ನು ತುಂಬಿದವು. ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕವಿದಿದ್ದ ಮಂಜು ಬಿಸಿಲಿಗೆ ತೆಳುವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬಿಸಿಲುಗೋಲುಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ತುಂಬಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಕಾಣತೊಡಗಿದವು.

“ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲೋ” ಅಂತ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ನನ್ನ ದುಃಖ ತೋಡಿಕೊಂಡೆ.

“ಈ ಬರಹಗಾರರೇ ಹೀಗೆ. Your minds are all corrupt. ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಇರೋ ದೃಶ್ಯಾನ ಆನಂದಿಸೋ ಬದಲು ಅದನ್ನ ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳೋ

ಅವಸರ ನಿನಗೆ. ನಿನ್ನ ಹಣೇಬರಹ. ಅದಿರಲಿ. ಇವತ್ತು ಹೇಮಾವತಿ ಹಿನ್ನೀರಿಗೆ (back waters) ಹೋಗೋಣ. ನಿನಗೆ ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡಿನ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿಸೋದು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ." ಅನ್ನುತ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ವರಾಂಡದ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಟೆ ೨ ರೆಕಾರ್ಡರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿದ. "ಪುಕಾರ್ ಥಾ, ಚಲಾಹು ಮೇ, ಗಲೀಗಲೀ ಬಹಾರ್ ಮೇ" ಎಂದು ರಫಿ ಹಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾತರ್ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳು ಘಂಟೆಗೆ ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದೆವು. ನೆಲಮಂಗಲದ ಹತ್ತಿರ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಕುಣಿಗಲ್ ರಸ್ತೆ ಸೇರಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಶುರು ಹಚ್ಚಿದ.

"ಈಗ ನಾವು ಅರ್ಕಾವತಿ ಕಣವೇನ ದಾಟಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲೇ ಕುಮುದ್ವತಿ ನದಿಯ ಪಾತ್ರ. ಹ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಬಲಗಡೆ ನೋಡು ಶಿವು, ಈ ಗುರುತು ಕಲ್ಲಿನ ಎಡಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ನೀರು ಅರ್ಕಾವತಿ ಸೇರಿದರೆ, ಬಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ನೀರೆಲ್ಲಾ ಕುಮುದ್ವತಿಯ ಪಾಲು...." ಎಂದು ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಶಿವಗಂಗೆ ಬೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

"ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಾ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಆ ಶಿವಗಂಗೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೂರು ಸಣ್ಣ ನದಿಗಳು ಹರಿದು ಬರುತ್ತೆ. ಆ ನದಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪು. ನಳಿನಿ, ನಾಗಿನಿ, ಹಾಗೂ ಕಮಲಾ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದ್ದ ನೃಹ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಈ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ತನ್ನ ತೊನ್ನನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಂಡನಂತೆ." ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಸ್ತೆಯ ಎಡಬದಿಯಲ್ಲಿ "ನಾಗಿನಿ" ಎಂಬ ಫಲಕ ಕಾಣಿಸಿತು. "ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನ ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾಕೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ?" ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಹಕವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಮಿಶ್ರಿತ ಕುತೂಹಲವಿತ್ತು.

"ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿನ ಐತಿಹ್ಯ, ನದಿ ಬೆಟ್ಟಗಳ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು. ಅದಕ್ಕೇ, ಈಗಲೂ ನಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ಹೊಸ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ-ಆ ಸ್ಥಳದ ಎತ್ತರ, ಐತಿಹ್ಯ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರ ಇವುಗಳನ್ನ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ನಿದ್ಧೆಯೇ ಬರೋದಿಲ್ಲ.... ರಮೇಶ್ ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲಿಸಿಯೇ?"

ಕಾರು ಒಂದು ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತು. ಸೇತುವೆಯ ಕೆಳಗೆ ನದಿಯೊಂದು ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

“ಶಿವು, ಇದು ವೀರ ವೈಷ್ಣವಿ ನದಿ. ಶಿಂಷಾ ನದಿಯ ಉಪನದಿ ಇದು. ಈಗ ನಾವು ಯಾವ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀವಿ ಹೇಳು ನೋಡೋಣ?” ಅಂತ ನನ್ನನ್ನು ಛಾಲಿಂಜಿದ.

“ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಇರಬಹುದೇ?” ಅಂತ ಒಂದು ಬಾಣ ಎಸೆದೆ.

“ಅಲ್ಲ. ಇದು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದವರೆಗೂ ಮಂಡ್ಯಜಿಲ್ಲೆ ಈ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಚಾಚಿರುತ್ತೆ. ಆಮೇಲೆ ಪುನಹ ತುಮಕೂರು ಶುರು” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಾದಿಯ ಎಡಬದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಎರಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಕಲ್ಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ನಾನು ಈ ಕುಣಿಗಲ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಬಾರಿ ಓಡಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕುಣಿಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬ್ರೇಕ್‌ಫಾಸ್ಟ್ ಎಂಬ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಗುರಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾವ ಅಂಶವೂ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಾರಿ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಿದ ನಿರೂಪಣೆಯ ಹೊನಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾದಿ ಸರಿದದ್ದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಹಾಸನ, ಬೇಲೂರು ದಾಟಿ, ಮೂಡಿಗೇರೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು, ತೇಜಸ್ವಿಯರ ಮನೆ ಸೇರುವವರೆಗೂ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣಗಳ ವಿವರಣೆ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆದಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ, ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಭಕ್ತ. ಅವರ “ಜುಗಾರಿ ಕ್ರಾಸ್”, “ಕಿರಗೂರಿನ ಗೃಯ್ಯಾಳಿಯರು” ಇವೇ ಮುಂತಾಗಿ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದ ನಂತರ “ತೇಜಸ್ವಿಯವರನ್ನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸು” ಅಂತ ಅವ ನನಗೆ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಈಗ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿ ಬಂದಿತ್ತು.

ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿತ್ತು. ಕರೆಗಂಟೆ ಒತ್ತಿದೆ. ಒಳಗೆ ಏನೂ ಸದ್ದಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ತೇಜಸ್ವಿಯವರೇ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರು.

“ಕರೆಗಂಟೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೇನು. ಹೀಗಾದರೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದವರ ಪಾಡು?” ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಉತ್ತರ ಸಿದ್ಧವಿತ್ತು. “ಕೆಮ್ಮುಕ್ಕೆ ಬರೋಲ್ವೇನ್ರಿ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದೋರು ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರೋ ವಿಧಾನಾನೇ ಅದು.”

ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರುತಿಸುವ ಗೀಳು ಬೇರೆ. ತೇಜಸ್ವಿಯವರಿಗೂ ಈ ಹವ್ಯಾಸವಿದ್ದುದರಿಂದ ಮಾತುಕತೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಸಾಗಿತು.

“ಚುನಾವಣೆಗಳಿಂದ ಜಾತೀಯತೆಯ ನವೀಕರಣ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ. ಒಂದು ಚುನಾವಣೆಗೂ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೂ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರ ಇದ್ದಾಗ ಈ

ಜಾತೀಯತೆಯ ವಿಷಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಸದಿಲ ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಬಂದು ಈ ರೀತಿ ಸದಿಲ ಆಗೋದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ." ಅಂದರು ತೇಜಸ್ವಿ.

ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ತೇಜಸ್ವಿಯವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವಾಗ ನಾನು "ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಇದೇತಾನೇ A Suitable Boy ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾನೆ" ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಾತು ವಿಕ್ರಮ್ ಸೇತನ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿತು.

ತೇಜಸ್ವಿಯವರು Golden Gate ಅನ್ನು ಓದಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ, ನಾನು "ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿ ಕಳಿಸಲೇ?" ಅಂದೆ. ಅವರು ತಟಕ್ಕನೆ "ಖಂಡಿತ ಬೇಡ ಮಾರಾಯ. ಓದುಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಆಗದ ಜೊತೆಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಂತಿರುಗಿಸದ ಗಿಲ್ಟ್ ಫೀಲಿಂಗ್ ಬೇರೆ ಶುರುವಾಗುತ್ತೆ" ಅಂದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದು, ರಾಜೇಶ್ವರಿಯವರು ಆದರದಿಂದ ನೀಡಿದ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಾವು ಸಕಲೇಶಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಗಂಟೆ ನಾಲ್ಕಾಗಿತ್ತು.

ಕೋಗರವಳ್ಳಿಯ ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಮಧ್ಯೆ ಯಜಮಾನ ಮಂಜುಗೌಡರ ಮನೆ. ಅಂದು ಸಂಜೆ ನಮಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಆತಿಥ್ಯ. ಮಂಜು ಗೌಡ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಕಸಿನ್. ಆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ನನ್ನನ್ನ ಬಾಳುಪೇಟೆಯ ಮೂಲಕ ಹೇಮಾವತಿ ಹಿನ್ನೀರಿನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಪಾಠ. ಹಿನ್ನೀರನ್ನು ಕಮಾನಿನಂತೆ ಬಳಸಿ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಡೆದಿದ್ದೆವು. ನೀರಿನ ಮಧ್ಯೆ ಜೊಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ, ಬಿಳೀ ಕುತ್ತಿಗೆ ನೀರುಕಾಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ದುರ್ಬೀನಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿಬಂದು ಹತ್ತಿರದ ವಿದ್ಯುತ್ ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡಿತು. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ದುರ್ಬೀನನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗಿತ್ತು "ಅದು ಯಾವ ಪಕ್ಷಿ ಹೇಳು ನೋಡೋಣ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಾಟಲ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರನೋಡಿ ಇದೊಂದು ಪಕ್ಷಿಯ ಪರಿಚಯ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. "ಕಿಂಗ್ ಫಿಷರ್" ಅಂದೆ. "ಮಿಂಚುಳ್ಳಿ ಅಂತಾರೆ ಇದನ್ನ. ಇದರಲ್ಲೇ ಮೂರು ಜಾತಿ. ಇಲ್ಲಿ ಕೂತಿರೋದು ಸ್ಮಾಲ್ ಬ್ಲೂ ಕಿಂಗ್ ಫಿಷರ್. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು ಉದ್ದದ ಪುಕ್ಕಾನ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೆಲದಮೇಲೆ ನಡೀತಾ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಅದು ಯೆಲ್ಲೋವ್ಯಾಗ್ ಲೇಟ್. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅದು ಹಳದಿ ಕುಂಡೆಕುಸ್ಕ..." ಯಾವುದೋ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಜೀಪ್ ನಮ್ಮನ್ನ ಸವರಿಕೊಂಡಂತೇ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಪಕ್ಷಿಪಾಠ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತಿತು.

ಅಸಾಧ್ಯ ಸಂಗೀತಪ್ರೇಮಿ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ. ಸಮಯವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸೈಗಾಲ್, ಮುಖೇಶ್, ರಫಿ ಇವರುಗಳ ಸಂಗೀತವನ್ನು ನನಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಅವರ ಭಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಆಶೆ ಅವನಿಗೆ. ಚೌಧವೀಕ ಚಾಂದ್ ಹೋ, ತೇರಿ ಪ್ಯಾರೀ ಪ್ಯಾರೀ ಸೂರತ್ ಕೋ, ಎ ಮೇರಾ ಪ್ರೇಮ್ ಪತ್ರ್‌ಪಡ್‌ಕರ್, ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಾಡುಗಳೂ ಬಾಯಿಪಾಠವಾಗುವುದೊಂದು ಬಾಕಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವುಗಳ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ಕೂಡಾ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವ ಪೆರ್‌ಫಿ ಕೋಮೋ ಹಾಡಿದ "Tie a Yellow ribbon around the old oak tree" ಎಂಬ ಹಾಡನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಗುಣುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಡಿನ ಕಥೆ ಹೀಗಿತ್ತು.

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಒಬ್ಬಾತ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭ. ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಅವನಿಗೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಮುಜುಗರಮಾಡುವ ಬದಲು ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ನಿನಗೆ ಆಶೆಯಿದ್ದರೆ ಊರಾಚಿ ಇರುವ ಹಳೆಯ ಓಕ್ ಮರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಳದಿ ರಿಬ್ಬನ್ ಕಟ್ಟು. ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಓಕ್ ಮರಕ್ಕೆ ರಿಬ್ಬನ್ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇಳಿಯದೇ ನೇರವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಊರಿಗೆ ಪಯಣ ಬೆಳೆಸುವೆ ಎಂಬುದು ಕಾಗದದ ಒಕ್ಕಣೆ.

ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಸಹಪಯಣಿಗರಿಗೂ ಈ ರಿಬ್ಬನ್ನಿನ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಅವರೆಲ್ಲಾ ಇವನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಊರು ಹತ್ತಿರವಾದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಪಯಣಿಗರ ಆತಂಕ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೇನು ಕೊನೆಯ ತಿರುವು. ಎಲ್ಲರೂ ಕತ್ತು ಚಾಚಿ ಓಕ್ ಮರದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬಸ್ಸು ತಿರುವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿತು ತಕ್ಷಣ ಓಕ್ ಮರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಮರ ಹೂ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಸಾವಿರಾರು ಹಳದಿ ರಿಬ್ಬನ್‌ಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾಡನ್ನು ಗುಣುಗುತ್ತಾ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ತಾನೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಹಬೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಟೀಯನ್ನು ತಂದು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ವಿ.ಸೀ. ಯವರ ಕವನದ ಈ ಸಾಲುಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು.

ಸ್ವರ್ಗದೊಳಗೀ ಸ್ನೇಹ ದೊರೆವುದೇನು?
ಈ ಪರಿಯ ಸೌಹಾರ್ದ ಕೆಳೆಯ ವೈಭವವು?
ಇಲ್ಲದಿರೆ ಎನಗಿಲ್ಲಿ ನೂರು ಜನ್ಮಗಳಿರಲಿ
ಎಲ್ಲಪರಿ ಮಮತೆಗಳ ಸತ್ಯಜೀವನವು.

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ - 99

ಈ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ (ಗೊತ್ತು, ಗೊತ್ತು, ಶತಮಾನ 2000ರಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯೋದು ಅಂತ. ಆದರೂ...) ಇದೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 25 ರಂದು ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ. ನಗೆಗಾರ ಬೀchi ಯವರ ಸಂಸ್ಕರಣೆಗಾಗಿ ಈ ಉತ್ಸವ. ಹಾಸ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಈ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿವೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವಿವರಗಳು ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ. ಪುಸ್ತಕ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಬಿನ್ನಹ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನ, ಇದೋ ನಾವು ಬಂದೆವು.

ಅಪರಂಜಿಗೆ ಹದಿನಾರು ತುಂಬಿ ಈಗ ಹದಿನೇಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಯಸ್ಸು ಅದು. ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ಹೊರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಮುಂಬರುವ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿಯನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸೂಕ್ತ ಪೋಷಣೆಮಾಡಲು ಅನುವಾಗುವಂತೆ ನಾವು ಒಂದು ಟ್ರಸ್ಟ್ ರಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. “ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಈ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ನಾಗೇಶ್, ನಾಥ್, ಬೇಲೂರ್ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಬಹು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಹದಿನೇಳು, ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ವಯಸ್ಸು. ಆ ಕನಸುಗಳನ್ನು ನನಸನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥರು ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಯತ್ನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಓದುಗರ ಬೆಂಬಲ, ಒತ್ತಾಸೆ, ನಮಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೆಂಬ ಭರವಸೆ ನಮಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಒಲುಮೆಯ ನಗೆಯ ಹೊನಲಿಗೆ ಹೊನ್ನ ಕಲಶಗಳೇಳಲಿ

ಎಂದು ಮತ್ತೆ ವಿ.ಸೀ. ಯವರ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಾಲುಗಳು ನಮ್ಮ ಆಶಯದ ದನಿ

– ಶಿವಕುಮಾರ್

ಇನ್‌ಫೆಕ್ಷನ್ ಥಿಯರಿ

- ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

Throat ಇನ್‌ಫೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಮಣ್ಣ ನನಗೆ ಚುಡಾಯಿಸಿದ್ದು ಜ್ವಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ತ್ರೋಟ್ ಇನ್‌ಫೆಕ್ಷನ್ನೋ ಅಥವಾ Through out ಇನ್‌ಫೆಕ್ಷನ್ನೋ ಅಂತಾ? ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ವಿಷಯ ಏಕೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಂದ್ರೆ ಮೊನ್ನೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬ 'ಇನ್‌ಫೆಕ್ಷನ್ ಥಿಯರಿ' ಬಗ್ಗೆ ಕೊರೆದ. ಅದ್ಯಾರೊ ಟಾಲ್‌ಸ್ತಾಯ್ ಈ ಥಿಯರಿನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದನಂತೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಜನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಂತೆ.

“ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಗ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಬರೆದರೆ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಯಿತಲ್ಲ ಕೆಲ್ಸ. ಜನಪ್ರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇನ್‌ಫೆಕ್ಷನ್ ಥಿಯರಿ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಬೇಕಲ್ಲ” ರಾಮಣ್ಣ ರೆಲವಂಟಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಥಿಯರಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಂದ್ರೆ ಅವರ ಬಾಲ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುವುದು ನನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಷ್ಟೆ. ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಾರ್ಡ್ ಬರುತ್ತೆ ಈ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಏನು ಹೆಸರು ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಕ್ಲಾರಿಫೈ ಮಾಡು ಎಂದೆ.

“ಅದು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ಅದು ಅವಾರ್ಡ್ ಥಿಯರಿ. ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು ಬರೆದವನಿಗೇ ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಕೇವಲ ವಿಮರ್ಶಕ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಸಮುದ್ರ ಮಂಥನ ಮಾಡಿ ಅವಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಅಣಿಮಾಡುವುದು.”

“ನೀನು ಹೇಳುವುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಪದದ ಬಳಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. 'ಅವಾರ್ಡ್' ಎನ್ನುವ ಬದಲು ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಮಾರ್ಗ್ ಪದ ಬಳಸು”

“ಕನ್‌ಫ್ಯೂಶಸ್ ಥಿಯರಿ?”

“ಅದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ”

“ಆಂಟಿಬಯಾಟಿಕ್ ಥಿಯರಿ”

“ಹೌದು. ಟಾಲಸ್ತಾಯ್‌ನ ಇನ್‌ಫೆಕ್ಷನ್ ಥಿಯರಿನ ತಡಗಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ನಾಹಿತಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬರೆಯುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗೊಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ಕೃತಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆಗ ವಿಮರ್ಶಕ ಗಬಕ್ ಅಂತ ಹೊಸತಾದ ಅರ್ಥವಾಗದ ಕೃತಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಟನ್‌ಗಟ್ಟಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕೃತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಲಿಯಟ್ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿರಸನ ಸಿದ್ಧಾಂತವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕರ್ತೃ ಕೂಡ ಕೃತಿಯಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ (ಅವನಿಗೆ ತಲೆಬುಡ ಅರ್ಥವಾದರೆ ತಾನೇ!) ಕೃತಿ ಕೇವಲ ವಿಮರ್ಶಕನಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತೆ. ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದಕ್ಕುತ್ತದೆ...”

“ರೀ ನೀವಿಬ್ಬರು ಯಾಕಾದರೂ ಎಂ.ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತಿರೋ. ಇನ್‌ಫೆಕ್ಷನ್ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂತಾ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ...” ಎಂದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಳು ಮಡದಿ.

ಕಾಫಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂಚೊಂದು ಹೊಳೆಯಿತು. “ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಹೆಸರು “ಡಿಸೆಕ್ಷನ್ ಥಿಯರಿ!” ಅಂದ್ರೆ ಕಪ್ಪೆ ಕುಯ್ಯುವ ಹಾಗೆ ಕೃತಿಯನ್ನು ಚಿಂದಿ ಚಿಂದಿ ಮಾಡಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ...” ಎಂದೆ.

ರಾಮಣ್ಣ ತಲೆಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡ. ಅವನಿಗೆ ಬಹುಶಃ ನಾನು ಬರೆಯಲಿರುವ ಪ್ರೌಢ ಪ್ರಬಂಧದ ಭೂತದ ಭಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಕಾಫಿ ಒಂದೇ ಗುಟುಕಿಗೆ ಕುಡಿದು ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದ.

ಸಾಹೇಬ್ರಜಮಾನು

ಲಾಲ್‌ಭಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಪ್ರದರ್ಶನ
ಅಮ್ಮೋರು ತೊಗೊಂಡದ್ದುಂಟು ಎಂಟ್ರಿ
ಸಾಹೇಬರು ಕೊಟ್ಟದ್ದುಂಟು ಪ್ರವೇಶಧನ
ಬೆವರು ಬಸಿದು ಸಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದುಂಟು ಮಾಲಿ
ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕೊನೇದಿನ
ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡದ್ದುಂಟು ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ
ಯಾರುಗೊತ್ತೆ - ಸಾಹೇಬ್ರಜಮಾನು

- ಹೆಚ್.ವಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ಅನಾಥಾಶ್ರಮದ ಹೆಣ್ಣು...

ಪ್ರಭಾ

ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಕೋಸು, ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಂದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸುಗಳು ಬೀಳುತ್ತೆ ಅಂತ ಎಂದೋ ಎಲ್ಲೋ ಓದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇವಿಸುವ ರೂಢಿ ನನ್ನದು. ರಾತ್ರಿ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸುಗಳು ಬೀಳದೇ ಇರಲಿ ಅಂತ ರಾಮಸ್ಕಂದಂ, ಹನೂಮಂತಂ ಮಂತ್ರವನ್ನ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ, ನಮ್ಮ ತಾತ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನ ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಫ್ರಾಯ್ಡ್‌ನ ಓದಿರುವಂತಹವನು ಮತ್ತು ಫ್ರಾಯ್ಡ್‌ನ ಓದಿರುವವರು ರಾಮಸ್ಕಂದಂ ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದು.

ಇದಕ್ಕೂ ಮೀರಿದ್ದು ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ದೇವರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟಗಳು ಇಲ್ಲ. ರಾಮ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಪೋಟೋಗಳು, ಕೃಷ್ಣ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಪೋಟೋ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಗಣೇಶ ಅಥವಾ ನರಸಿಂಹ ದೇವರ ಪೋಟೋ ಆಗಲಿ ಮನೇಲಿ, ನನ್ನ ಬೆಡ್ ರೂಂನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಂದರೆ ಹೆನ್ರಿಮೈನ್ ಅನ್ನ ಓದಿದ್ದು ಮತ್ತು ಹೆನ್ರಿಮೈನ್ ಹೇಳಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯ ಅಂತ ತಿಳಿದಿರೋದು - ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದರ ಬದಲಿಗೆ ನಾನು ದೇವರು ದಿಂಡರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂತ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಬಿಡ್ತೀನಿ.

ಮೊನ್ನೆ ಅಂದರೆ ಕಳೆದವಾರ ಏನಾಯಿತು ಅಂತೀರೀ? ದೂರದ ನೆಂಟರೊಬ್ಬರ ಮದುವೆಗೆ ಅಂತ ನೂರು ಮೈಲಿ ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಹಳೇಕಾಲದ ಹೆಂಚಿನ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಬಗಳು ತುಂಬಿದ್ದ ಮನೆ ಅದು. ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಬಂದಿರೋನು ಅಂತ ನನಗೆ ಅವರು ಆದರಿಸಿದರು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು. ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಪಕ್ಕದ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ. ರಾತ್ರಿ ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಈ ರೂಮ ಬಿಟ್ಟದೀವಿ ಮಲಕ್ಕೋ ಅಂತ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರೂಮು ತೋರಿಸಿದರು. ಗೋಡೆ ತುಂಬಾ ಕಿಂಗ್ ಸೈಜಿನ ದೇವರ ಪೋಟೋಗಳು, ಕರೀ ಮರದ ಕೆತ್ತನೆಯ ದವ್ವ ಮಂಚ ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಹಾರರ್ ಫಿಲ್ಮ್‌ಗಳ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್‌ಗಳ ನೆನಪು ತರುವಂತೆ ಆಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಬೇಕಾದರೆ ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ ಅಂತ ರಾಮಸ್ಕಂದಂ, ಹನೂಮಂತಂ, ವೈನತೇಯಂ ವೃಕೋದರಂ ಶಯನೇನ ಸ್ಮರೇನಿತ್ಯಂ ದುಃಸ್ವಪ್ನಂ ತಪ್ಯನತ್ಯತಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿ ರಗ್ ಹೊದ್ದೆ. ಸರಿ ರಾತ್ರೀಲಿ ಯಾರೋ ಹೆಂಗಸರು

ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನಿಸಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡರೆ ಲೈಫ್ ಸೈಜಿನ ದೇವರ ಪೋಟೋದಿಂದ ಈ ಅಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಶಬ್ದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪೋಟೋ ಎದುರು ಹೋಗಿ ನಿಂತೆ. ಶ್ರೀಗಾಮ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಪೋಟೋ ಅದು. ಅದರಲ್ಲಿನ ಸೀತೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು.

‘ಯಾಕೆ ತಾಯಿ ಅಳ್ತಿದೀ ಏನಾಯಿತು?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

‘ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ನೆನದು ದುಃಖ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಿದೆ....’ ಅಂದಳು ಸೀತೆ.

‘ನಮ್ಮ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಕಥಾನಾಯಕಿ ನೀನು. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚ ನಿನ್ನನ್ನ ಹೊಗಳುತ್ತೆ ದುಃಖ ಯಾಕೆ ಪಡ್ತೀ ತಾಯಿ...’ ಅಂದೆ.

“ಮಹಾ ಕಾವ್ಯದ ಕಥಾನಾಯಕಿ ಆಗಿರೋದೇ ದುರಂತ ನೋಡು. ನನ್ನ ಗಂಡ ನನ್ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿಸಿದ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗಡ ಜಗಳ ಆಡಿದ, ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನನ್ನ ಬೆಂಕೀಲೂ ಹಾಕಿದ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದವು? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅವಕಾಶದಿಂದ, ಜನರ ಸಿಂಪತಿಯಿಂದ ಹೊರತಾಗಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕಿ ಆದರೆ ಅದೇನು ಪಡೆದುಕೊಂಡುಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು?...”

ಸೀತೆಯ ಮಾತು ನನ್ನನ್ನು ಮೂಕನಾಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಹೌದಲ್ಲವೇ? ಪಾಪ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಒಂದು ಗಂಡಸಿನಿಂದ, ಅದೂ ಮಹಾರಾಜನಿಂದ ನಡೆತಿರಬೇಕಾದರೆ ಅದ್ಯಾಕೆ ಜನ ತೆಪ್ಪಗಿದ್ದರು? ಜನ ಹಾಳಾಗಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹೆತ್ತವರು ಹೊತ್ತವರು ಯಾಕೆ ತೆಪ್ಪಗಿದ್ದರು?

‘ಅಲ್ಲತಾಯಿ ನೀನು ಹೀಗೆ ಬವಣೆ ಪಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ನಿನ್ನ ಪರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವ ಜನರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ?...’

‘ಜನರೇ? ಜನ ಅಂದರೆ ಯಾರು? ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ ಸಂಕಟ ಪಡುವ ಜನ ಇದ್ದರೂ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಹಾಳು ಕವಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತೇನು? ಇನ್ನೂ ಒಂದು, ಕವಿಗಳ ಹುನ್ನಾರ ಗೊತ್ತೇನು ನಿನಗೆ?’

‘ಕವಿಗಳ ಹುನ್ನಾರವೇ ಅದೇನು ತಾಯೀ?...’

“ನನ್ನ ಕಥೆ, ದ್ರೌಪದಿ ಕಥೆ ಬರೆದವರೆಲ್ಲಾ ಗಂಡು ಕವಿಗಳೇ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಕಟ ನಮ್ಮ ದುಮ್ಮಾನ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನೂ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ದ್ರೌಪದಿ ನನಗಿಂತ ವಾಸಿ. ಅವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಳ ತವರಿನವರು ನೆರವಿಗೆ ಬಂದರು ನನಗೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ...”

‘ಅಯ್ಯೋ ಹೌದಲ್ಲಾ...’ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಪಾಪ ಸೀತಾಮಾತೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಗಂಡು ಕವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪಬಂತು. ‘ಹೌದು ತಾಯಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯ ಅಂದರೆ ಮೋಸ ಆಗಿದೆ...’ ಅಂತ ತಪ್ಪು

ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವನಂತೆ ಹೇಳಿದೆ. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ನಾನೂ ಗಂಡು ನಾನೂ
ಒಂದೆರಡು ಕವಿತೆ ಬರೆದಿರುವಂತಹವನು.

‘ಗಂಡು ಕವಿಗಳು ಅವರ ಮನೇಲೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇವೆ. ಇಂತಹ
ಕಷ್ಟಗಳು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೂ ಬರಬಹುದು ಅಂತ ತಿಳೀಲೇ
ಇಲ್ಲ....’ ಅಂತ ಸೀತೆ ಬಿಕ್ಕಿದಳು.

‘ತಾಯೀ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೋ...’ ಅಂದೆ.

‘ನಾನು ಒಂದು ಅನಾಥಾಶ್ರಮದ ಹುಡುಗಿ ಅಂತ
ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು...’ ಅಂತ ಸೀತೆ ಅಳು ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು.

‘ತಾಯೀ ಅಳಬಾರದು...’ ಅಂತ ಕೈಮುಗಿದೆ.

ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗೆಲೆಯ ಒಳಗೆ ಬಂದ “ಮಲಗೋಕೆ ಮುಂಚೆ
ನೀನು ದೇವರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದೇ ಮುಗೀತಿಯಾ ಅಂತ ಬೆಟ್ಟಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಬೆಟ್ಟಿಂಗ್
ಗೆದ್ದೆ...” ಅಂದ. ಸೀತೆಯ ಪಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಮಂಕು ಕವಿದಿತ್ತು!

(ಇರಾವತಿ ಕರ್ವೆ ನೆನಪು ಬಂತೇ?)

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ - 99

25-12-99 ರಂದು ಜಯನಗರದ ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದ
ಆವರಣದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಜಾಹೀರಾತು ಬ್ಯಾನರ್‌ಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು
ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಬ್ಯಾನರ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ವ್ಯಾಪಾರೀ
ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಯೋಜನ ದರ:

3 ಅಡಿ x 2 ಅಡಿ ಬ್ಯಾನರ್: ರೂ. 3000/-

5 ಅಡಿ x 3 ಅಡಿ ಬ್ಯಾನರ್: ರೂ. 5000/-

8 ಅಡಿ x 4 ಅಡಿ ಬ್ಯಾನರ್: ರೂ. 10000/-

ಪ್ರಾಯೋಜಕರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು
ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಣೆಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ:

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಸುಬ್ಬರಾವ್

ನಂ. 10, 1ನೇ ‘ಜಿ’ ಕ್ರಾಸ್, 8ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, 3ನೇ ಹಂತ, 4ನೇ ಬ್ಲಾಕ್
ಬಸವೇಶ್ವರನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 079, ಫೋನ್: 3482849

ಬಳ್ಳಾರಿ ಭಾಮಿನಿಯರು

- ಶಿವು

ಲಲನೆ ತಾ ಬಹು ಬಿಗುವಿನಿಂದಲೆ
ಖಳರ ಕಣ್ಣನು ಮೆಲನೆ ತಪ್ಪಿಸಿ
ತಲುಪಿ ತಂದಳು ತನ್ನ ನಾಮದ ಪತ್ರ ಕರದಲ್ಲಿ
ಬಳ್ಳ- ಆರಿಯ ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯು
ಕಲ್ಲು ಕರಗುವ ಶಾಖ ಧಗೆ ಸಹ
ತಾಳಿಕೊಂಡಳು ನೀಳ ಕುಂತಳೆ ಸೋನ್ಯ ಮಾನಿನಿಯು

೧

ದೇಶ ಭಕ್ತರು ನಮ್ಮ ಸಸುರಿಣೆ
ದೇಶ ಭಕ್ತರು ನಮ್ಮ ಪತಿ ಬರಿ
ವೇಷ ವಲ್ಲವು ಎನುತ ಬಿಗಿದಳು ಉದ್ದ ಭಾಷಣವ
ಲೇಸು ಲೇಸಾಯ್ತೆಂದು ಜನ ಟೈಂ
ಪಾಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಿ
ಹಾಸು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಇಳಿಯಿತು ಶತ್ರು ಹೆಲಿಕಾಪ್ಪರ

೨

ರೋಷದಿಂದಲಿ ಧರೆಗೆ ಇಳಿದಳು
ವಾಸದಿಂದಲಿ ದೆಹಲಿ ತರುಣಿ ವಿ
ದೇಶಿ ದೇಶಿಯು ನಮ್ಮ ವಾದವು ಎಂದಳಾ ಸುಷುಮ
ಮಾಸಿತೇನದು ನೆನಪು ಬೋಪೋರ್ಸ್
ಈಶನಾಣೆಗು ನಾನು ಈ ಅವ

ಕಾಶವನು ಛಲದಿಂದ ಕಾದುವೆ ನೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ
ಕಮಲಮುಖಿ ತಾ ಮುಡಿದು ಕಮಲವ
ಅಮಳ ಕಾಂತಿಯ ಸುತ್ತ ಪಸರಿಸಿ
ಆಮ ಜನತೆಯ ಓಟ ಕೇಳುತ ನಡೆದಳಾ ಸುಷುಮ
ಅಮ್ಮ ಇಂದಿರೆ ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯು
ನಿಮ್ಮ ಮತಗಳ ನನಗೆ ನೀಡಿರಿ
ನಮ್ಮ ವಂಶದ ಹಿರಿಮೆ ಬಲ್ಲಿರಿ ಪೇಳನೇನಿಹುದು?

೩

೪

ಎಂದು ಜನಗಳ ಮನವ ಒಲಿಸುತ
 ಬೀದಿ ಬೀದಿಯ ತಾನು ತಿರುಗುತ
 ಹೊದ್ದ ಸೆರಗದು ಶಿರವ ಮುಚ್ಚಿರೆ ಸೋನ್ಯ ಬೆಳಗಿದಳು
 ಗದ್ದುಗೆಯ ಹಿರಿ ಕನಸನೊಂದನು
 ಜಿದ್ದಿನಿಂದಲೆ ಮನದಿ ಕಾಣುತ
 ಎದ್ದು ಬೀಳುತ ಹಿಂದೆ ನಡೆದರು ಪಾರ್ಟಿಯಾಳುಗಳು

೫

ಯಾರೂ ಯಾರೀ ಸೋನ್ಯ ಮಾನಿನಿ
 ಪಾರವಿಲ್ಲದ ಶ್ವೇತ ಸೊಬಗಿನಿ
 ಅರುಹಿ ಕಮಲಜೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯವ ನೆಂದುದಾಜನತೆ
 ತೋರ ಕಣ್ಣಲಿ ಕಿಡಿಯ ಕಾರುತ
 ಏರಿ ಬರುತಿಹ ಕೋಪವಡರಿರೆ
 ಖಾರ ದಿಂದಲಿ ಸೋನ್ಯ ಪೇಳ್ವಳು ಕಮಲ ಮಾತೇಕೆ?

೬

ಅತ್ತ ಸುಷುಮಳು ಕಲಿತು ಭಾಷೆಯ
 ಸುತ್ತಲಿನ ಕನ್ನಡದ ನಾಡಲಿ
 ಹತ್ತಿ ಲಾರಿಯ ಬೆನ್ನ ಮೇಗಡೆ ನುಡಿದು ಕನ್ನಡವ
 ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಹ ಕೇಶ ರಾಶಿಯು
 ನೆತ್ತಿ ಮೇಗಡೆ ಭರದಿ ಹರಡಿರೆ
 ಗತ್ತಿನಿಂದಲೆ ಓಟ ಕೇಳಿದಳೆಮ್ಮ ನಳಿನಾಕ್ಷಿ

೭

ಇಟಲಿ ಕನ್ನೆಯ ಮಾಟ ಭಾವವು
 ಪುಟವು ಇಟ್ಟಿಹ ಚಿನ್ನ ತೆರನದು
 ಕುಟಿಲ ವರಿಯದ ಮುಗ್ಧ ಶೋಭನಿಯಮ್ಮ ಹುರಿಯಾಳು
 ವಟುವು ರಾಹುಲ ಬಂದು ಜೊತೆಗಿರೆ
 ಸುಟಿ ಪ್ರಿಯಾಂಕಳ ನೆರವು ನಮಗಿರೆ
 ಸಟಿಯದಲ್ಲವು ವಿಜಯಮಾಲೆಯು ನಮ್ಮ ಸೋನಿಯಗೆ

೮

ದೆಹಲಿರಾಯನು ಸುಷುಮ ಸಲಹಲು
 ಬಹನು ಬಹನೆಂದೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯು
 ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಜನಕೆ ಹರಡಿತು ಪವನ ಮಾಧ್ಯಮದ
 ಸಿಹಿಯ ಮಾತನು ಸತತ ನುಡಿಯುವ
 ಮಹಿಮ ಅಟಳನ ಮಾತ ಕೇಳುತ
 ಅಹಹ ಎಂದರು ಬಳ್ಳ- ಆರಿಯ ಜಾಣಜಾಣೆಯರು

೯

ನುಡಿದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ಮಾನಿನಿ
 ಯೋಡೆಯ ತಾತನು ದೆಹಲಿಗಭಿಮುಖ
 ಗಾಡಿ ಬಿಟ್ಟನು ಸುಷುಮ ಕೀರ್ತನ ಭಾಷಣವ ಮುಗಿಸಿ
 ಒಡನೆ ತನ್ನಯಮೇಧಿ ಕೆಲಸವ
 ಮಾಡುವಿಚ್ಛೆಯು ಮನದಿ ಹೊಳೆಯಲು
 ಓಡಿಹೋದಳು ಹಿಂದೆ ನೋಡದೆ ಸೋನ್ಯ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ

೧೦

ಸದ್ಯ ಫೇಲಾಗಿದೆ.
 ಈಗ
 ಧೈರ್ಯವಾಗಿ
 ಟಿವಿ ಸೀರಿಯಲ್
 ಸೇರ್ಕೋಬೋದು

ಒಂದು ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸಂಭಾಷಣೆ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಹೆಂಡ್ತಿ ಹತ್ರ ಯಾವ್ದೋ ಮಾತಿಗೆ ಸಿಡಿಸಿಡಿ ಅನ್ನಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕೂತಿದ್ದ ಪಚ್ಚ. ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಮೂರ್ಛಾಲ್ಕುಸಾರಿ ಬಾಯಿ ಲೊಚ್ ಪಚ್ ಅನ್ನಿತ್ತು. ಹೆಂಡ್ತಿ ಜೊತೆ ಸೆಕೆಂಡ್ ಇನ್ನಿಂಗ್ಸ್ ಚರ್ಚೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದೇ ಬೇಡ್ವೆ ಅಂತ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ. ಅದೇ ಟೈಮಿಗೆ ಅದೇ ಬೀದಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ಗಮಾರನಂಥೋನು ಎಡಗಡೆ ಸಾಲಿನ ಮನೆಗಳನ್ನ ಎಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಪಚ್ಚನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತ.

‘ನಮಸ್ಕಾರ ಬುದ್ದಿಯೋರ್ಗೆ’

‘ನಮಸ್ಕಾರ ಏನ್ ಹೇಳು’ ಅಂದ ಪಚ್ಚ

‘ಸಾವ್ಯಾರು ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯೋರು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿ ಬಾ ಅಂದರು’

‘ಏನನ್ನ’

‘ಎಲ್ಲಾ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ಮಧ್ಯಾನ್ಹಕ್ಕೆ ಚಿರೋಟಿ, ಬಾದಾಮ್‌ಪೂರಿ ಎರಡೂ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ... ರಿಸೆಪ್ಷನ್‌ಗೆ ಬಫೆ... ಟೇಬಲ್ ಊಟ ಎರಡೂ ಇರುತ್ತಂತೆ...’

“ಯಾವತ್ತು... ಎಲ್ಲಿ....?”

“ಅದೇ ಹದಿನೆಂಟನೇ ತಾರೀಖು... ಶಾಮಣ್ಣನ ಭತ್ತದಲ್ಲಿ...”

“ಅದ್ವರಿ ಮದುವೆ ಯಾರದ್ದು”

“ಇದೇನ್ ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ತೀರಿ... ಏನೂ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ... ಎಲ್ಲ ಆಗಲೇ ನಿರ್ಧಾರ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲ... ನಮ್ಮ ಸುಮಿ ತುರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ.”

“ಯಾಕೆ ಅವಳ ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಹೊಕ್ಕಿದೆಯಾ”

“ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ್...ನಿಮ್ಮ ತಮಾಷೆ ಮಾತಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳೋದನ್ನೇ ಮರೆತೆ... ಅಂದ್ವಾಗೆ ಮೂರು ರೇಮಾಂಡ್ಸ್ ಸೂಟ್ ಕೊಡಿಸ್ತಾರಂತೆ. ಆದ್ರೆ ಹೊಲಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋ ಕೂಲಿ ನಿಮ್ಮದೇ ಅಂತೆ... ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡು ಜೊತೆ ಪೂ ಕೊಡಿಸ್ತಾರಂತೆ... ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದಿನ ಅವರೇ ಬಂದು ಕೊಡಿಸ್ತಾರಂತೆ.”

“ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ... ಮೂರು ಜೊತೆ ಸೂಟು ಅಂದ್ರೇನು ಕಮ್ಮಿಯೇ ಇಡೀ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಕ್ ಮುಚೆ ಹರಿದು ಹಾಕಬಹುದು.”

“ಇನ್ನೇನಾರೂ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿದ್ರೆ ಕೇಳೊಂಡ್ ಬಂದ್‌ಬಿಡು ಅಂದ್ರು... ಏನಾದ್ರೂ ಇದ್ದೆ ಹೇಳಿ.”

ಪಚ್ಚನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ತಲೆಭಾರ ಇಳಿತಾ ಇತ್ತು. ಹೆಂಡ್ತಿಜೊತೆ ಆಡಿದ್ದ ಗುದ್ದಾಟ ಮರೆತಿತ್ತು.

“ಈ ವರಪೂಜೆ ದಿನ ಒಂದು ಕುದುರೆ ತರೋಕೆ ಹೇಳು”

“ಕುದುರೆಯೇ... ಏಕೆ?”

“ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಸವಾರಿ ಮಾಡೋಕೆ”

“ಬಿಡ್ತು ಅನ್ನಿ... ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಆ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ... ಬೇಕಾದ್ರೆ ಇನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಕೇಳಿ”

“ಸರಿ ಹಾಗಿದ್ರೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮಾರನೇ ದಿನದಿಂದಲೇ ಕೊಡೈಕೆನಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನ ಹೋಟೆಲ್ ಬುಕ್ ಮಾಡೋಕೆ ಹೇಳು... ಹನಿಮೂನಿಗೆ”

“ಅದು ಬೇಕಾದ್ರೆ ಮಾಡಿಸೋಣ”

“ಬೇಕಾದ್ರೆ ಏನ್ ಬಂತು ಬೇಕೇ ಬೇಕು... ಸರಿ ನಿಮ್ಮ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯೋರು ಇನ್ನೇನಂದ್ರು”

“ಇನ್ನೇನು ಇಲ್ಲ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಬಾ ಅಂದ್ರು”

“ಯಾರಿಗೆ”

“ನಾಗರಾಜರಾಯರಿಗೆ. ಈ ರೋಡಲ್ಲಿ ಐದನೇ ಮನೆ ಅಂತಾನೂ ಹೇಳಿದ್ದು.”

“ನಾನು ನಾಗರಾಜರಾಯನೂ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಈ ರೋಡಲ್ಲಿ ಐದನೇ ಮನೆಯೂ ಅಲ್ಲ”

“ಅರೇ... ನಾನೇ ಎಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ನಿಮ್ಮದು ಐದನೇ ಮನೇನೇ.”

“ಅಲ್ಲ ಆರನೇದು... ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ ಕೆಡವಿದಾರಲ್ಲ ಹೊಸಾದು ಕಟ್ಟಿಸೋಕೆ. ನೀನು ಅದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೀಯ.”

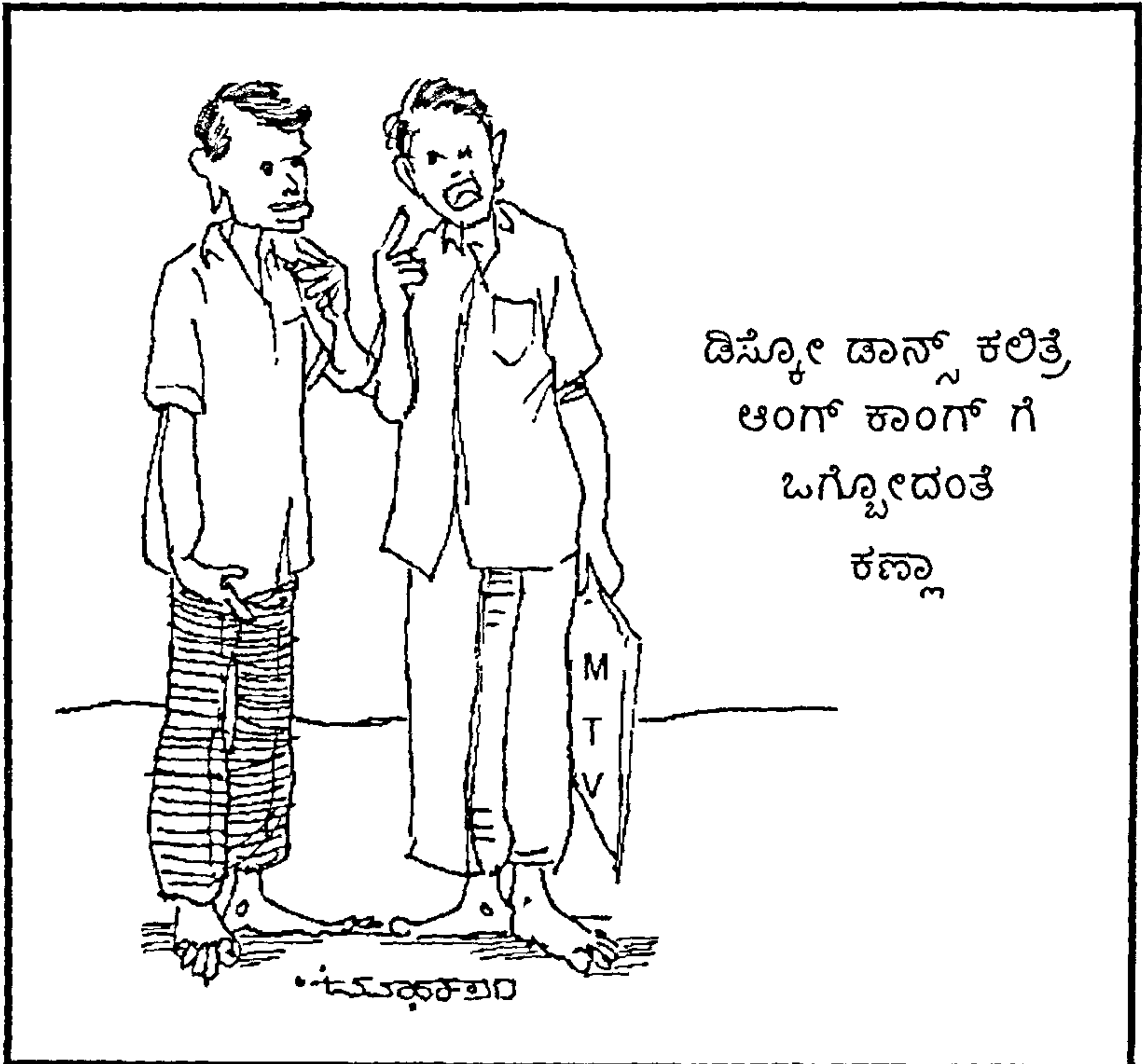
ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡೋನು ಮತ್ತೆ ಮನೆ ಎಣಿಸಿದ. ಹೌದು ನಾನು ನಿಂತಿರೋದು ಆರನೇ ಮನೆ... ಪಕ್ಕದ್ದು ಐದನೇದು ನಾನು ಕೆಡವಿರೋ ನಾಲ್ಕನೇ ಮನೇನ ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಕೊಂಡು 'ಹಾಗಿದ್ರೆ ನಾಗರಾಜರಾಯರ ಮನೆ ಈ ಕಡೆ ಪಕ್ಕದ್ದೇ'

“ಹೌದು”

“ಅಲ್ಲ ನೀವು ನಾಗರಾಜರಾಯ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಮೊದಲೇ ಏಕೆ ಹೇಳ್ತೀಲ್ಲ... ಈಗ ನೋಡಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವರಾನೂ ಒದರಬೇಕು.”

“ಮೊದಲೇ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಂಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆಂಟಲ್ ರಿಲಾಕ್ಸೇಷನ್ ಬೇಕಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನ ಮಾತಾಡಿಸ್ತಾ ಕೊತ್ಕೊಂಡೆ. ಬೇಗ ಹೋಗು ನಾಗರಾಜರಾಯರು ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗೋ ಹೊತ್ತು.”

ಅಂದು ಅವನನ್ನ ಓಡಿಸಿದ ಪಚ್ಚ ಒಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡ್ತಾ ಹೆಂಡ್ತಿನ ಪುಸಲಾಯಿಸೋಕ್ಕೆ “ಇವಳೇ, ಗಾರ್ಡನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೇಲ್ ಹಾಕಿದಾರಂತೆ” ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋದ.

ಅಡೆ ದಶಮಿ

- ಗೌತಮ

ನಮ್ಮ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನಿಗೆ ಚಕ್ಕುಲಿ, ಕೋಡುಬಳೆ, ನಿಪ್ಪಟ್ಟು, ಮುರುಕುಗಳಂಥ ಕುರುಕಲು ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹುಳಿ ಅಂದರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೂ ರಜ ಹಾಕೋಂಥೋನು. ರಾಗಿಮುದ್ದೆ, ಕೆಂಪಕ್ಕೆ ಅನ್ನ, ಮೊಸರು ಅಂದರಂತೂ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹೊಡೆಯೋನು. ಇಂಥವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿರಲಿ, ಇವುಗಳ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೂ ಮೈ ಉರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಕೂಡ ಪಾಪ, ನನ್ನ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಗಂಡಸು ತಾನೇ. ಉರಿಯುವ ಮೈ ಎದುರು ನಿಂತು ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳ ಬ್ರೆಡ್ಡು, ಜಾಮು, ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್ಚು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಇವನೂ ಶರಣಾದ. ಆ ಶರಣನನ್ನು ಆಸ್ತ್ರೇಲಿಯಾಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಹುದ್ದೆಯೇನೋ ದೊಡ್ಡದೇ. ಎಂಜಿನಿಯರು, ಕೈ ತುಂಬ ಸಂಬಳ, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದ ಜೀವನ. ಆದರೆ, ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜೀವನ ಎನ್ನುವುದು ಸಕ್ಕರೆಯಿಲ್ಲದ ಕೇಸರಿಭಾತು, ಉಪ್ಪೇ ಇಲ್ಲದ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ, ಮೆಗಾ ಸೀರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಟೇವಿ ಛಾನೆಲ್ಲು, ಹೀಗೇ ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ.

ಯಾವ ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತವೋ ಏನೋ, ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ (ಆಸ್ತ್ರೇಲಿಯಾ ಹಾರಿದ ಮೇಲಿನ) ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸದವಕಾಶ ಮೊನ್ನೆ ಒದಗಿಬಂತು - ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಪನಿಯ ಮೂಲಕ. ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹಾರಿ ಬಂದ - ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ - ನೇರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಆಟೋದಿಂದಿಳಿದ - ಒಂದು ಬೆಳ ಬೆಳಗ್ಗೆ. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಗತ ಕೋರಿದೆವು. ಮುಖ ತೊಳೆದ. ಕಾಫಿ ಕುಡಿದ. 'ತಿಂಡಿ ತಿಂತೀರಾ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ' ಪದ್ದಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದಳು. 'ತಿಂಡಿ' ಪದ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲೇ, ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಪೇಪರನ್ನು ಅತ್ತ ಬಿಸಾಕಿ, ಚಕ್ಕಳಮಕ್ಕಳ ಕೂತು 'ಆಹಹಹಾ ತಿಂಡಿ' ಅನ್ನುತ್ತ ಕೈಗಳನ್ನು ಹೊಸೆಯುತ್ತ 'ಆಗೇ ಹೋಗ್ಲಿ ಪದ್ದಕ್ಕ' ಅಂದ. ಹೆಬ್ಬೆರಳ ದಪ್ಪದ ಅಂಗೈ ಅಗಲದ ಅಡೆಯನ್ನು ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಅಡೆಯನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತಿಂದ. 'ವಂಡರ್‌ಫುಲ್' ಎಂದ. ಇನ್ನೊಂದು ಮತ್ತೊಂದನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿದ. 'ಸಾಕು ಏಳೋ. ಇನ್ನೂ ಇದೆ ನಿನಗೇ' ಅಂದೆ. ಅವನಿಗೆ

ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದವು. ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಬಂದೆವು. 'ಹುಂ, ನಡಿಯಯ್ಯ. ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ನಕ್ಷತ್ರಕ, ಕೀಚಕ, ಅವರ ಮನೇಗೆಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಸಿಟ್ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲ' ಅಂತ ಎಬ್ಬಿಸಿದ.

'ಪರವಾಗಿಲ್ಲೋ ಎಲ್ಲರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ'

ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯೇ ಸಂನ್ಯಾಸೀದು ಉರುಘ್ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮೂರ್ತೀದು. (ರಾಚಂಮೂ) ತರಂಗ, ತುಷಾರ, ಪ್ರಜಾವಾಣಿ, ಸುಧಾ, ಅಪರಂಜಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ನೋಡಿದ್ದು. 'ಒಂಚೂರು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಯ್ಯ' ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ತಂದಿಟ್ಟೇಬಿಟ್ಟಳು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಅಣ್ಣನೋ ತಮ್ಮನೋ ಎನ್ನುವಂತಿದ್ದ ಅಡೆದೋಸೆ. ನನ್ನ ಮುಂದೆಯೂ ಒಂದು ತಟ್ಟೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಿತು. ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ ಕಿಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿದ. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಪ್ರಶ್ನೆ. 'ತಿನ್ನು ತಿನ್ನು' ಎನ್ನುವಂತೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದೆ. ರಾಚಂ ಮೂ ಮನೆ ತಿಂಡಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಕ್ಲಾಸ್. ನಾನೂ ಕುಡಿದೆ ಕಿಟ್ಟಿಯ ಜೊತೆ ಒಂದರ್ಧ ಗಂಟೆ ಹರಟೆದವು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೀಚಕನ ಅಂದರೆ, ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟೆವು. 'ಬರಬೇಕು ಬರಬೇಕು ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮರು' ಅಂತ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದ. 'ಇಲ್ಲೂ ಬಂದೆಯಾ ಜಡೆ ಶಂಕರ' ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಾ ಅದೇ - ಅಡೆ ದೋಸೆ.

'ಏನಯ್ಯಾ ಇದೂ?!' ಅಂತ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಕಿಟ್ಟಿ. 'ಮೊದಲು ತಿನ್ನು, ಆಮೇಲೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ' ಅಂದೆ. ಕೊಟ್ಟ ಒಂದನ್ನು ತಿನ್ನಲು ತಿಣುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದದನ್ನು ಕಂಡು ಕನಿಕರವಾಯಿತು.

'ನಕ್ಷತ್ರಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣವೇನೋ ಕಿಟ್ಟೀ?'

ಕೇಳಿದೆ

'ಬೇಡಯ್ಯ. ನಾಳೆ ಹೋಗೋಣ'

'ಯಾಕೋ?' - ರೇಗಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿದೆ.

'ಅಲ್ಲಾ ಅದೇ ಕೊಟ್ಟರೆ?' ಪಾಪ ಎನ್ನಿಸಿತು. ನಕ್ಕೆ! ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಕ ಸೋಮಶೇಖರನ ಮನೆ ಮುಂದಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೂ ಹಾರ್ಟೀ ವೆಲ್ಕಮ್.

'ನೋಡಯ್ಯ ತಿಂಡಿಗಿಂಡಿ ಕೊಡದಿದ್ದ್ರೆ ಮಾತ್ರ ಒಳಗೆ ಬರ್ತೀನಿ' ಅಂದ.

‘ಯಾಕೋ ಹೀಗಾಡ್ತಿದಾನೆ ಇವನು. ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಕೊಡಬಾರದ್ದೇನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆಯೇನೋ?’ ನನ್ನನ್ನ ಕೇಳಿದ.

‘ಸೋಮೂ, ಎಲ್ಲರ ಮನೆಲೂ ಅಡೆ ದೋಸೆ ತಿಂದೂ ತಿಂದೂ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ.’

‘ಒಹೊ ಹೊ ಹೊ...’ ಅಂತ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು ‘ನಿನ್ನೆ ರಾಮನವಮಿ ಅಲ್ವಾ?’ ಅಂತಂದ. ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ತಲೆ-ಬುಡ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ನೋಡಯ್ಯ ಕಿಟ್ಟಿ, ಇಲ್ಲಿರೋ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ರಾಮನವಮೀನ ಗ್ರಾಂಡಾಗಿ ಆಚರಿಸ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗೆ ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಮನೆಲೂ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಸರುಬೇಳೆ ದೊನ್ನೆಗಳ ರಾಶಿ ಬೀಳತ್ತೆ. ಆ ರಾಶೀನ ತಿನ್ನೋಕೂ ಆಗೊಲ್ಲ, ಬಿಸಾಕೋಕೂ ಆಗೊಲ್ಲ. ಕೇಜಿ ಮುವ್ವತ್ತು ರೂಪಾಯಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಮಾರನೇ ದಿನ ಆ ಅಡೆದೋಸೆ” ಕೇಳಿ ಸುಸ್ತಾದ.

ತೆನಾಲಿ ರಾಮನ ಬೆಕ್ಕಿನಂತಿದ್ದ ಕಿಟ್ಟು ಸೋಮುವಿನ ಮುಖ ನೋಡಿದ. ಅವನ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ ನಾನು ‘ಹೆದರಬೇಡವೋ ಕಿಟ್ಟಿ. ಇವನೂ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಬ್ರೆಡ್ಡು ಬಟರು ತಿನ್ನೋ ಪ್ರಾಣ. ಇವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ ನವಮೀನೂ ಇಲ್ಲ, ಅಡೆ ದಶಮಿಯೂ ಇಲ್ಲ’ ಅಂದೆ.

ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟ ಕಿಟ್ಟಿ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಕೂತ.

ನಂ ಪಾಲ್ವೀಗೇನಾ
ಫವರ್ ಬಂದ್ರೆ ನಾವು
ದೊರೆಮಕ್ಕಂಗಿ
ಇರ್ಬೋದಮ್ಮೀ

ವೈದ್ಯನ ವ್ಯಥೆ

- ಡಾ|| ವೈ.ಎನ್.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ಸಮಯವೆಲ್ಲಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಬರೆಯಲು ಕವನ
ಹೇಳ ಹೋದರೆ, ಆಗಬಹುದೇನೋ ಆತ್ಮ ಸ್ಥವನ
ಜಾಡ್ಯಗಳ ಜೋಮಾಲೆಯ ಗೋಜಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲಿಕಿರುವ ನಾನು
ಪಾರಾಗಲಿ ಹೇಗೆ, ತೋರಯ್ಯ ದಾರಿ, "ಹೇ ಭಗವನ್"
"ಅರ್ಜಂಟ್", "ಸೀರಿಯಸ್" "ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ"ಗಳ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ
ನನ್ನನ್ನೆ ಹುಡು ಹುಡುಕಿ ನಾನು ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದೇನೆ
"ಹುಡುಕಿ ಕೊಡಿ ಸ್ವಾಮಿ" ಕಳೆದು ಹೋಗಿರುವ ನನ್ನ
"ವೈದ್ಯರೇ ಈಗಲೇ ಬೇಕು ನನಗೆ ಡೆಕ್ಲೋಸ್ ಡ್ರಿಪ್ಪು
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಖಾಯಂ ನನಗೆ, ನರಕಕ್ಕೆ ಒನ್‌ವೇ ಟ್ರಿಪ್ಪು
ನನ್ನ ಉಸಿರೇ ನನಗೆ ಆಗಿದೆ "Poison"
ತುರ್ತಾಗಿ ಕೊಡಿರಯ್ಯ ನನಗೆ, ನಿಮ್ಮ ದಮ್ಮಯ್ಯ "Oxyzen"
ಇರಬಹುದೇ ವೈದ್ಯರೇ, ನನಗೆ ಬಿ.ಪಿ. - ಡಯಾಬಿಟಿಸ್?
"ಹೊಟ್ಟೆನೋವು" ಎದೆ ಉರಿ, ಹುಳಿತೇಗು, ಆಗಿದೆಯೇ ನನಗೆ "Gastritis"
ಭಯ ನನಗೆ, ವಕ್ಕರಿಸಬಹುದೇ ಎನಗೆ "ಕ್ಯಾನ್ಸರ್"
ಹೀಗೆಲ್ಲಾ, ರೋಗಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ನನ್ನ "ಆನ್ಸರ್"
ಕಣ್ಣು ಹಳದಿ, ಮೂತ್ರ ಹಳದಿ, ವಾಕರಿಕೆ ಹಸಿವೇ ಇಲ್ಲ
ಬಂದಿರಲೇ ಬೇಕು ನನಗೆ "ಜಾಂಡೀಸ್" ಹೇಳಿರಲ್ಲ
ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಂದಿರುವೆ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ತಂದೇ
ಬರಬಹುದೇ ನನಗೆ, ಪ್ರಾಣಹರಣ "ಎಡ್ಸ್" - ಹೆದರಿ ಬಂದೆ
ಹೇಳಿ ಬೇಗನೆ ವೈದ್ಯರೆ, ತಡೆಯಲಾರೆ ನನ್ನ ಈ ಶಂಕೆ
"ಪಯೋರಿಯ, ಡಯೋರಿಯಾ" - "ಗಾನೋರಿಯ" ಜೊತೆಗೆ ಅಮಶಂಕೆ
ಮತ್ತೆ ಅಮರಿಕೊಂಡಿದೆ ತೊಲಗಿದ್ದ ಮಲೇರಿಯಾ
ಈ ಗೊಂದಲ ಪುರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಬರೆಯಲಿ ಹೇಗೆ ಕವನ
ನಿತ್ಯ ಬೆಳಗಾದರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪತಾಪಗಳ ಹೋಮ ಹವನ
ಕವನ, ಕಥನ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಾ ಬಯಸುವ ಮೈಥುನ
ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಮಯ ಕೊಡದ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಬಂಧನ
ಇದು ನನ್ನ ವ್ಯಥೆಯ ಕತೆಯಾಗಿರಲು ಬರೆಯಲಿ ಹೇಗೆ ಕವನ?

ಬೆಂಗಳೂರು Y2.1K

- ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ.

ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಕ್ರಿ.ಶ. 2100ರಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುತ್ತೇಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಇರೋದು ಎರಡೇ ಮಾರ್ಗ;

1. ತ್ರಿಕಾಲ ಅಥವಾ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನ ಹಿಡಿಯೋದು
2. ಒಬ್ಬ ಅಪ್ಪಟ ಕನ್ನಡಿಗನೇ ಆದ ರಿಪ್ ವಾನ್ ವಿಂಕಲ್‌ನ ಸೃಷ್ಟಿಸೋದು.

ಮೊದಲನೆಯದು impossible. ಮಹಾಭಾರತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ರಂತೆ ಅಂಥೋರು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ, ವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿ, ಸಹದೇವ ಇತ್ಯಾ ಇತ್ಯಾದಿ. ಈಗ ಅಂಥೋರು ಇದ್ದೂ ನಾನಿರೋ ರೋಡ್ಡಲ್ಲಂತೂ ಗ್ಯಾರಂಟೀ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರೋದು ಸರಾಸರಿ 100 ಗಜ ದೂರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಾರ್ ಕಮ್ ರೆಸ್ಪೋರಾಂಟ್. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬೀಳೋರು ತ್ರಿಕಾಲ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೇ ಹೊರತು ಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅಪರೋಕ್ಷವೆಲ್ಲಿ ಬಂತು, ಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನವೇ ಸರೀಗಿರಲ್ಲ.

ಅದರಿಂದ No. 2ನೇ ವಾಸಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಿಪ್ ವಾನ್‌ಗಳಿಗೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ನವೆಂಬರ್ 1 ರಂದು ಎದ್ದು, ಮೈಸೂರ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸರ್ಕಲ್ ನಲ್ಲಿ ಕೂಗಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಮಲಗಿ ಮುಂದಿನ ನವೆಂಬರ್‌ಗೆ ಎದ್ದೂ ಎದ್ದೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗಿದೆ.

ಅಂಥ ಒಬ್ಬ ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡಿಗನನ್ನ ಮಲಗಿಸಿ “ಎಲೈ ಕನ್ನಡಿಗನೇ. ನೀನು ಇಂದು ಅಂದರೆ 1-11-2000 ರಂದು ಮಲಗಿ ಮುಂದೆ 1-11-2100 ರಂದು ಎದ್ದು ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಅವತ್ತು ಹೇಗಿರುತ್ತೆ, ಕನ್ನಡ ಹೇಗಿದೇಂತ ವರದಿ ಕಳಿಸು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಲಗಿಸಿದ್ದಾಯಿತು.

ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ. ನಮ್ಮ ರಿಪ್ಪು ಎದ್ದೇಬಿಟ್ಟ. ವರದಿ ಕಳಿಸೇಬಿಟ್ಟ;

ರಿಪ್ಪಣ್ಣನ ವರದಿ ನಂ. 1

ರಿಂದ: ರಿಪ್ಪು

ಗೆ: ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ

ತಾ: 1-11-2100.

ಸ್ಥಳ: ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ವೃತ್ತ. ಹಿಂದಿನ ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆ. ಹಿಂದಿನ ಬೆಂಗಳೂರು.

“ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಜನ. 24 ಘಂಟೆನೂ ರಸ್ತೆ ತುಂಬಾ ಜನ. ರಸ್ತೆಲೆ ಇವರ ವಾಸ. ಇಂದಿನ (2100) ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ 15 ಕೋಟಿಯಂತೆ. 1900 ರಲ್ಲಿ ಇತ್ತು 1 ಲಕ್ಷ. 2000 ದಲ್ಲಿ 80 ಲಕ್ಷ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು 60 ಕೋಟಿ. ದೇವರ ದಯೆ. ಆ ರೋಗ, ಈ ರೋಗ, ಆ ಗಲಾಟೆ, ಈ ಗಲಾಟೆಂತ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ 15 ಕೋಟಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆಯಂತೆ. ಮುಂಬೈ, ಕಲ್ಕತ್ತ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ ಇವಕ್ಕೆ ಕೆಂಪೇರ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಇನ್ನೂ ಸ್ವರ್ಗ ಅಂತಾರೆ ಜನ. ಏನು ಸ್ವರ್ಗನೋ, ಏನು ನರಕಾನೋ, ಆ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ.

“ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂದು ನವೆಂಬರ್ 1 ಆದರೂ ಈ ಜಾಗಕ್ಕೆ, ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮೈಸೂರು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸೆರ್ಕಲ್ನೇ ಯಾವ ವೀರ ಕನ್ನಡಿಗನೂ ಇನ್ನೂ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಾವುಟಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೂ ಒಳಗೂ ತೊಳೆಯದೆ ಬರೀ ಹೂವಿನಲ್ಲೇ ಬಸ್ಸುಗಳೂ ಆಟೋರಿಕ್ಷಾಗಳಿಗೂ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂಥಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಾಹನವೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಎಲ್ಲರೂ ಮರೆತಂತಿದೆ. ಮೈಕಾಸುರರೆಲ್ಲಾ ತಟಸ್ಥವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆ, ಭುವನೇಶ್ವರಿ, ಕನ್ನಡಾಂಬೆ, ಇದೇಕೆ ಹೇಳಮ್ಮ ಹೀಗೇಕಾಯಿತು?

“ನಾನು ಮಾತಾಡೋದು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗೋಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತು ನನಗೆ ತಿಳಿಯೋಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ರೋಡ್ ಹೆಸರು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ನೆರೆರಾಜ್ಯದ ಭಾಷೆ ಇರಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ. ಸಿಕ್ಕ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ರಿಪ್ಪು ವರದಿ ನಂ. 2.

ಸ್ಥಳ: ಕೆಂಪೇಗೌಡರ ಟವರ್, ಬ್ಯೂಗಲ್ ರಾಕ್, ಬಸವನಗುಡಿ.

“ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ 2020 ಲೀ ಜನಿಸಿದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಬ್ಯೂಗಲ್ ರಾಕ್ ಹಿಂದೆ ಕೂತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಾಹಿತಿ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ:

ಆ ಕ್ಯೂ ಏನೂಂದ್ರೆ? ಅಲ್ರೀ. 2000 ರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬೀದೀಲಿ ಸೀಮೇಯಣ್ಣ ಕ್ಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲಾ. ಹಾಗೆ ಇದು ನೀರಿನ ಕ್ಯೂ. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ 5 ಲೀಟರ್ ನೀರು ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಕ್ಯೂ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ಅದು ಹಾಲಿನ ಕ್ಯೂ. ಒಂದು ಕಾರ್ಡ್ ಅರ್ಧ ಲೀಟರ್. ಕಾವೇರಿ ನೀರ? ಅಲ್ರೀ ಕಾವೇರಿ ನೀರು ಪೂರ್ತಾ ನೆರೆ

ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ವರ್ಷವಾಯ್ತಲ್ಲೀ. ಅರ್ಕಾವತೀ ನದಿ ಪೂರ್ತಿ ಒತ್ತಿಹೋದಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಬರ್ತಾಯಿರೋದು ವೃಷಭಾವತಿ ನೀರು. ಹೆದರಬೇಡಿ ಅದನ್ನ ಕೆಂಗೇರೀ ಹತ್ತಿರ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡೇ ಕೊಡ್ತಾರೆ.

ಹಿಂದಿನ ಲಾಲ್ಬಾಗ್, ಕಬ್ಬನ್‌ಪಾರ್ಕ್ ಹೇಗಿದೇಂತ ಕೇಳಿದ್ರೆ? ಮಿ. ರಿಪ್ಪ. ಇಲ್ಲಿರೋ ಜನಕ್ಕೆ ಟಾಯ್ಲಟ್‌ಗಳು ಬೇಡವೇನಪ್ಪಾ? ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ್ನ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಟಾಯ್ಲಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಲ ಉಪಯೋಗಿಸೋಕ್ಕೆ 25 ರೂ. ಅಂತ ಟಿಕೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಹಿ ಹಿ ಹೀ. ನಾನು ಕೊಡ್ತೀನ ಟಿಕೇಟು ಹಣ!. ನಾನೊಂದು ಹಳೇ ಹುಲಿ ಅಲ್ಲಿ. ರಾತ್ರಿ ಆ ಕಾವಲುಗಾರ ಕಂಠ ಪೂರ್ತಿ ಎಣ್ಣೆ ಸುರಿದು ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳೋ ತನಕ ತಡಕೊಂಡಿದ್ದು ಆಮೇಲೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಹೇಗಿದ ನನ್ನ ಪ್ಲಾನ್?

“ರೈಲ್ವೇ ವಲಯ. ದೇವನಹಳ್ಳಿ ಏರ್ಪೋರ್ಟ್ ಏನಾಯ್ತಂದ್ರೆ?. ಪಾಪ ನೂರು ವರುಷ ನಿರ್ದೇ ಮಾಡ್ನೋರಲ್ವೇ ನೀವು. ಅಲ್ಲೀ, ಕೇಳಿಲ್ವೇನೀ ಇಬ್ಬರ ಜಗಳ ಮೂರನೇಯವನಿಗೆ ಲಾಭಾಂತ? ಎರಡು ಬೆಕ್ಕು ರೊಟ್ಟಿಗೆ ಜಗಳ ಆಡಿ, ಒಂದು ಕೋತಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇನೀ? ಹಾಗೇ ನಮ್ಮ ರೈಲ್ವೇ ವಲಯ ಮತ್ತು ಏರ್ಪೋರ್ಟ್‌ಗಳು. ನಮ್ಮ ಕಚ್ಚಾಟ, ಕಿತ್ತಾಟದಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲ ಹೋಯ್ತು. ರೈಲ್ವೇ ವಲಯ ವಾಪಸ್ ಚೆನ್ನೈಗೇ ಹೋಯ್ತು. ಏರ್ಪೋರ್ಟ್ ಹೋಯ್ತು ಹೊಸೂರಿಗೆ. ನಮ್ಮ ಉಳಿದಿದ್ದು ಮೂರು ನಾಮ ಬಳಿದ ಚಂಬು ಮಾತ್ರ.

“Fly overs & Ring Roads ಏನಾಯ್ತಂದ್ರೆ? ರೀ ಮಿ. ರಿಪ್ಪಣ್ಣ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅವಕ್ಕೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಸ್ಟೇ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೇನೀ. ಆ ಸ್ಟೇ ಇನ್ನೂ ವಕೇಟ್ ಆಗಿಲ್ಲಾ. ಕೆಲಸ ನಿಂತಿದೆ. ಇನ್ನೇನು ಮುಂದಿನ 10 ವರುಷದೊಳಗೆ ಕೇಸ್ ಮತ್ತೆ ಹಿರುರಿಂಗಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ಟೇ ವಕೇಟ್ ಆಗಬಹುದಂತ ಜನ ಮಾತಾಡ್ತೊತ್ತಿದ್ದರು.

ವರದಿ ನಂ. 3.

ಸ್ಥಳ: ಹಿಂದಿನ ದಂಡು ಪ್ರದೇಶ

1890ರ ಹಿಂದೆ ಈ ಪ್ರದೇಶ ಮಡ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿತ್ತಂತೆ. ಆ ಮಾಹಿತಿ ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಿರೋರೆಲ್ಲಾ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ರೆಫರೆಂಡಂಮ್ ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತಂತೆ. ಬಹುಮತದಿಂದ ಆ ಜಾಗ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ತವರಿಗೇ ಹೋಗಿದೆಯಂತೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾವಲುಗಾರ ತನ್ನ ಹರುಕು ಮುರುಕು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ‘ನೀ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗವಾಂಡ. ಏಟು ಬೀಳುತ್ತೆ’ ಅಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ವಾಪಸ್ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ಬಿಳಿಯವರು ಇದ್ದಾಗ ದಂಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕರಿಯರು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೇ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲಾ.

ರಿಪ್ಪಣ್ಣನ ವರದಿ ನಂ.4

ಸ್ಥಳ: ಜಯನಗರ

ಇಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಹಳೇ ಹೋಟೆಲ್ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಭಟ್ಟರು ಕೂತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಉಡುಪಿ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳು ಏನಾದವೂಂತ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು;

ಅಲ್ಲಪಾ ಮಾರಾಯ. ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ? ಈಗ ಆಕಾಶದ ತುಂಬಾ ಸಟಲೈಟ್ಸ್ ಉಂಟಲ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಜನ ಟೂರ್ ಹೋಗಲೋ? ಅಲ್ಲಿ ಹೋದೋರಿಗೆ ತಿಂಡಿ ಕಾಫೀ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು ನಮ್ಮ ಉಡುಪಿ ಜನ ಈ ಬೆಂಗಳೂರಾಗೇ ಕೂತಿದ್ರೆ? ಅದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲೋ ನಮ್ಮೋರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಹೋಟೆಲ್ ಬಂದ್ ಮಾಡಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಟಲೈಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಡೆ, ಬೋಂಡ, ದೋಸೆ ಹುಯ್ಯುತ್ತಿರೋದು? ಏನ್ರಪಾ ನಿಮ್ಮದು ಯಾವೂರಾಯಿತು? ಹೀಗೆಕೆ ದೀರೀಂತ ಕೇಳೇಬಿಟ್ಟು. ತುಂಬಾ ಅವಮಾನವಾಗಿಹೋಯ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಕ್ಕನೆ ಕಾಲ್ಕಿತ್ತೆ.

ರಿಂದ: ರಿಪ್ಪಣ್ಣ.

ದಿನಾಂಕ: 5-5-2100. ಸ್ಥಳ: ಕೆಂಪಾಂಭುದಿಕೆರೆ ದಡ.

ಗೇ: ಸಂಪಾದಕರು ಅಪರಂಜಿ.

ಸ್ವಾಮೀ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾನು ರಿಪ್ಪ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಪೀಕಲಾಟ ಬಂತು ನನಗೆ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಟ ಕನ್ನಡಿಗನಾದ ನನಗೆ ಜಾಗವೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ. ಏನು ಮಾಡಲಿ.

ಹಾ ಹೊಳಿತು ಉಪಾಯ. ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮಗ 1999ರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿಗನಾಗಿ. ಅವನ ಮೊಮ್ಮಗ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇನ್ನೂ ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡೋ ಜನಾಂಗ ಇದೆಯಂತೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರ "Protected species" status ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಥರ ಸಹಾಯ ಕೊಡ್ತಿದೆಯಂತೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋ ಟೂರಿಸ್ಟ್ಸ್ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿನವರ ಕೈಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡಿಸಿ ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಕನ್ನಡ ಬರವಣಿಗೆ ನೋಡಿ "Ow how beautiful is this script" ಅನ್ನುತ್ತಾರಂತೆ.

ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ವರದಿ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂತೀ ತಮ್ಮವನೇ ಆದ

ರಿಪ್ಪ ಅಲಿಯಾಸ್ ರಿಪ್ಪಣ್ಣ

ಕಾರ್ಗಿಲ್ಲದ ಕವಿ

- ಮರುಬಿರಾದಾರ

ಕಾರ್ಗಿಲ್ಲದ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ
ನಮ್ಮ ಯೋಧರೆಸೆದ ಅಸ್ತ್ರ
ಮದ್ದು ಗುಂಡು ಸದ್ದುಕೇಳಿ
ಹುದುಗಿ ಕುಳಿತ ವೈರಿಸೇನೆ
ಎದ್ದು ಬಿದ್ದು ಓಡಿತ್ತು

ಅದೇ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ನಮ್ಮ
ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಕವಿಕುಲ
ಎದ್ದು ಕವನ ಹಾಡಿತ್ತು
ಕುಳಿತ ಜನ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ
ಅಲ್ಲೇ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆ
ಕಾಶ್ಮೀರದ ಜೊತೆಗೆ ಕಾರ್ಗಿಲ್
ಆದರೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ
ಕಾಶ್ಮೀರು ಅಲ್ಲ, ಕಾರ್ಗಿಲ್ಲು ಅಲ್ಲ
ಎಂ.ಎಸ್. ಗಿಲ್

ಕಾ.ನ. ಎಂಬ ವಿಭಾಗ

(ಪ್ರೇರಣೆ: ಆರ್ಟ್ ಬುಕ್‌ವಾಲ್ಡ್)

- ಮನು

ಮದರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ (ಅದಿನ್ನೂ ಚೆನ್ನೈ ವಿ.ವಿ. ಎಂದು ಮರು ನಾಮಕರಣವಾಗಿಲ್ಲ) ಕಾನೂನು ಹಾಗೂ ನಟನಾ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಒಂದೇ ವಿಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಆಲೋಚನೆ ಬರುವುದು, ಸಿನಿಮಾ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಇಂತಹದ್ದೆಲ್ಲರ ಕಲಸು ಮೇಲೋಗರ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಮದರಾಸಿನಂತಹ ಮಹಾ ನಗರದಲ್ಲೇ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಮನ್‌ಸೆನ್ಸ್ ಇರುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಊಹಿಸಬಲ್ಲವನಾದರೂ, ಇಂತಹ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಆಲೋಚನೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ವಿ.ವಿ.ಯ ಕುಲಪತಿಗಳನ್ನು (ಅಥವಾ ಕುಲಾಧಿಪತಿಗಳೋ?) ಕೇಳಲಾಯಿತು.

ಕಣ್ಣೆವೆ ಮಿಟುಕಿಸದೆ, ಕು.ಪ. ಪನ್ನೀರಸೆಲ್ವಂ ಚಕ್ಕನೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. 'ನೋಡಿ... ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಿದೆ. ನಟನೆ ಬರುವವನಿಗೆ ಕಾನೂನು ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು... ಕಾನೂನು ಬರುವವನಿಗೆ ನಟನೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು... ಹಾಗಾಗಿ ಇವೆರಡೂ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದೇ ವಿಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ತೋರಿತು.'

ಇಂತಹ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಲು ಕಾ.ನ. (ಕಾನೂನು - ನಟನೆ) ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದೇವು. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ನೆಡುಂಜಳಿಯನ್ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. (ಇವರ ಹೆಸರುಗಳು ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟದಾಯಕವೋ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ನನಗೆ ಹೊಳೆದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಆಕಾರಕ್ಕೆ Z ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ (ಇದು ತಮಿಳರ ಆವಿಷ್ಕಾರವೇ!) ಅದನ್ನು ಉತ್ತರಿಸುವಾಗ ಜ ಎಂದೇ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.)

'ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ' ನೆಡುಂಜಳಿಯನ್ ಕಿರುಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಕಿರಿಚಿದಾಗ, ಗಮನವಿಡದೆ ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೂಂ... ಈಗ ಕಕ್ಷಿಗಾರ್ತಿ (ಗಾರ?) ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಬೃಹದಾಕಾರವಾದ ದೇಹವನ್ನು, ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೋಗುವಂತಹ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಕಾರಿನೊಳಗಿಂದ

ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಅಪಾರ ಜನಸಂದಣಿ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮೈಕುಗಳು ಅವರ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಕಾರಿನೊಳಗಿಂದ, ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು, ಹೊರಬರುವ ಇವರ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳು - ಅದರಲ್ಲೂ ಟಿ.ವಿ. ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳು - ಕಾತರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆಗ... ಈ ಕಕ್ಷಿಗಾರ್ತಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಪ್ರೊ. ನೆಡುಂಜಳಿಯನ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎಸೆದು ಸುತ್ತ ನೋಡಿದರು.

‘ಹಸನಾಗಿ ನಗಬೇಕು ಸರ್’ ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ಒಬ್ಬ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ. ಪ್ರೊ. ನೆ. ಅವನ ಕಡೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ನೋಟ ಹರಿಸಿದರು.

‘ಶಾಭಾಷ್’ ಎಂದು ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು. ನಂತರ ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ,

‘ಹುಂ... ಈಗ ಆ ಕಕ್ಷಿಗಾರ್ತಿ ಕಾರಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದಾಗಿದೆ. ಆಕೆಯ ಸುತ್ತ ಜನಸ್ತೋಮ ಗಂಟಲು ಕಿತ್ತುಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಕಿರುಚುತ್ತಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೇಲ್ಬಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಹತ್ತು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿವೆ. ಈಕೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಪೊಲೀಸರು ಹರ ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈವಾಗ ಆಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?’

ಮತ್ತೆ ಪ್ರೊ. ನೆ. ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೊಳಗಿತು. ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಇದು ಕಠಿಣ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎನಿಸಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೃಂದ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ನಂತರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿ, ಎದ್ದುನಿಂತು

‘ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲೇ ಸರ್?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

‘ಗೋ ಅಹೆಡ್’ ಎಂದು ಪ್ರೊ.ನೆ. ಗುಡುಗಿದರು.

ಅತ್ತಿತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ.

‘ಸರ್, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಸುತ್ತ ಆವರಿಸಿರುವ ಜನಸ್ತೋಮ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕಕ್ಷಿಗಾರ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ, ಗಜಗಾಮಿನಿಯಂತೆ ಇಡುತ್ತಾ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ತನ್ನ ಬಲಗೈ, ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಅಥವಾ ಸ್ನೇಹಿತ ಎಂಬ ಆತ್ಮೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದೆಳೆದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕು.’

‘ಎಕ್ಸ್‌ಲೆಂಟ್’ ಪ್ರೊ.ನೆ. ಆನಂದದಿಂದ ಉದ್ಗರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಪಾಠ ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಫಲಪ್ರದವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ಗುಡ್... ಈಗ ಕ್ಷಿಗಾರ್ತಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆಗಿದೆ. ಆಕೆ ಯಾ ಆತನ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಯಾ ಆತನ ಚಹರೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು.’

‘ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಸರ್’ ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಷ್ಟೇ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಆಕೆ ಹೀಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದರಿಂದ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿತು.

‘ಹೂಂ’ ಪ್ರೊ.ನೆ. ಅವರ ಮುಖ ಆನಂದದಿಂದ ಅರಳುತ್ತಿತ್ತು.

‘ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಎಂಟಿದೆ ಯಾವ ಮುಠಾಳನಿಗಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನು, ಆಪಾದನೆ ಹೊರಿಸಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು, ಎದುರು ಪಾರ್ಟಿ ಲಾಯರನ್ನು ತುಚ್ಛಭಾವದಿಂದ ನೋಡಬೇಕು.’

‘ಗುಡ್. ಈಗ ಲಾಯರುಗಳ ಸರದಿ. ಕ್ಷಿಗಾರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಲಾಯರು ತನ್ನ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನೇನು...’

ಪ್ರೊ.ನೆ. ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನವೇ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದ.

‘ಯುವರ್ ಆನರ್, ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬೆಳಕನ್ನೀಯುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಲೀಡರ್ ಅವರನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯ. ತಮ್ಮ ಅಪಾರವಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿರುವ ತರಚ್ಚಿ ನಟಗೈ, ಕಳಚ್ಚಿ ಮಲೈನಿ, ಸಂಲೋಚಿ ಡಲೈಲಾ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಕರುಬುವ ಎದುರು ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಇಲ್ಲ ಸಲ್ಲದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಮಾನಕಾರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ....’

ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಾತು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದ.

‘ಐ ಅಬ್ಜಕ್ಟ್ ಹಿಸ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಯುವರ್ ಆನರ್. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಪಮಾನಕಾರವಾದ ಮಾತುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ತಥ್ಯಗಳು, ಫ್ಯಾಕ್ಟ್ಸ್... ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ...’

‘ಹಾ ದಾಖಲೆಗಳು! ಯಾವ ದಾಖಲೆಗಳು ಯುವರ್ ಆನರ್. ಸುಳ್ಳು ದಾಖಲೆಗಳು... ಸರಕಾರವೇ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಮಹಾಪೀಠಕ್ಕೆ ಸ್ವವೇದ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ...’

ಪ್ರೊ.ನೆ. ಕೈ ಮೇಲೆತ್ತಿದರು. ಅವರ ಮುಖ ಅತೀವ ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಇಂದಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಕು. ನಾಳೆ ಪಾಠ ಮುಂದುವರಿಸೋಣ’ ಎಂದರು ಅವರು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತರಗತಿಯಿಂದ ಹೊರ ನಡೆದರು.

ವೀಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು, ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದು ಪ್ರೊ.ನೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು.

‘ನಿಮಗೆ ಹೇಗನ್ನಿಸಿತು’ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

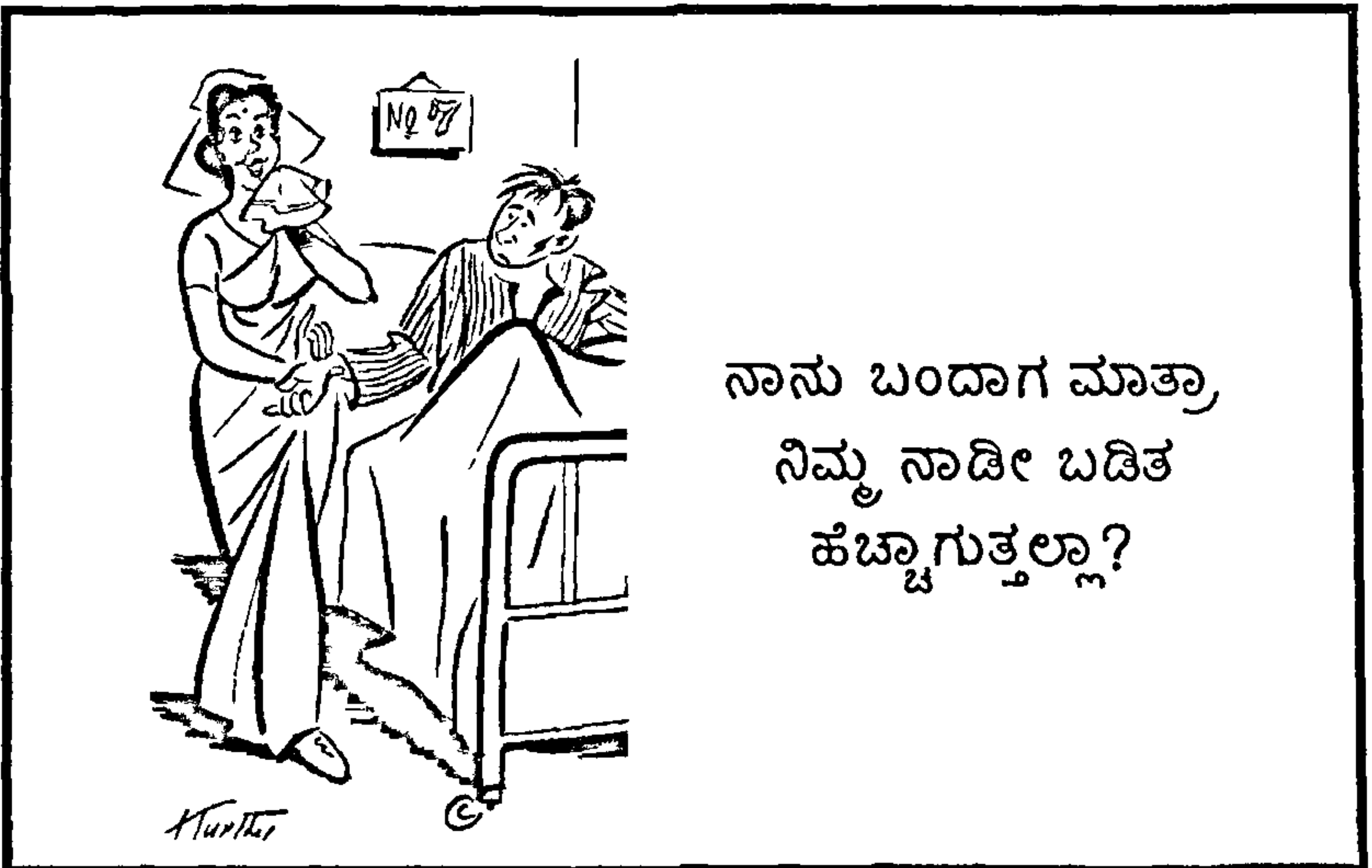
‘ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್’ ಎಂದ ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ.

‘ಅಂದ ಹಾಗೆ ಆ ಲಾಯರುಗಳ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ ಇಬ್ಬರ ಹೆಸರೇನು ಸರ್?’ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದ ವಿಚಕ್ಷಣ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪತ್ರಕರ್ತ ಕಮ್ ಚಿತ್ರಕರ್ತ ಕೇಳಿದ.

‘ಶಟಗೋಪನ್, ಶಟಶಾಸನ್... ಯಾಕೆ?’

‘ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಟಿ.ವಿ. ಸೀರಿಯಲ್‌ಗೆ ಸೈನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂತ...’

ಪ.ಕ. ಕಮ್ ಚಿ.ಕ. ಪಡೆನುಡಿದ.

ನಾನು ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ,
ನಿಮ್ಮ ನಾಡೀ ಬಡಿತ
ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಲ್ಲಾ?

ಪರಮೇಶಿಯ ಪ್ರವೇಶ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ

- ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ

ಪೇಪರ್ ಸಬ್ಬಿಟ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಸ್ಟುಡೆಂಟ್ಸ್ ಸೆಮಿನಾರ್ ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಈ ವಾರದಲ್ಲೇ! ಅಷ್ಟಲ್ಲೇ ತರಲೆ ಸ್ಟುಡೆಂಟ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್‌ನ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನ್ನೂ ಅಡೆಂಡ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಚೀಫ್ ಗೆಸ್ಟ್ ಆಗಿ! ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಡೂಹಂಗಿಲ್ಲ ಪುರಸತ್ತಿಲ್ಲ ಆದ್ರೆ ಪ್ರೆಸ್ಬೀಜ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತೆ! ಏನ್ಮಾಡೋದು ಈಗ ಸಡನ್ನಾಗಿ ಇಲೆಕ್ಷನ್ ಬೇರೆ. ಮೈಕಾಸುರನ ಗಲಾಟೆ... ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಹಲ್ಲುಗಿಂಜಿ ಕೈಮುಗಿದು ಓಟು ಕೇಳೋ ದಿಟ್ಟರಿಗೆಲ್ಲಾ “ಹೂಂ” ಅನ್ನೋ ಬಿಟ್ಟಿ ಕೆಲ್ಸ... ಪುರಸತ್ತಿಲ್ಲ, ಪುರಸತ್ತಿಲ್ಲ, ತಲೆ ಕಾಯ್ತಾ ಇತ್ತು...

ಟ್ರಿನ್, ಟ್ರಿನ್, ಟ್ರಿನ್, ಟ್ರಿನ್... ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಅರ್ಥಾಂಗಿನ್ನ ಇವತ್ತು ಸ್ಟೆಷಲ್ ಟೂರಿಗೆ ಕಳಿಸ್ತಾಂಗ ನೆನಪು, ಅವ್ರೆಲ್ಲಾ ಇದ್ರಂದ್ರ ಓದೂ ಹಂಗಿಲ್ಲ ಬರಿಯೂಹಂಗಿಲ್ಲ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಹೈ ಪಿಚ್‌ನಲ್ಲಿ (high pitch) “ರೀ, ರೀ.” ಇಲ್ಲಾಂದ್ರ ಹುಡ್ಡ ಧಾಂದಲೆ, ಹಾಂಗಂದ್ರೇನು? ಹೀಂಗಂದ್ರೇನು? ಏನಿಲ್ಲಾಂದ್ರ ಅಂವ ಹೊಡ್ಡ ಇಂವ ಬಡ್ಡ ಪುಕ್ಕಟ ‘ರೆಫರಿ’ ಕೆಲ್ಸ ಯಾಂವನಿಗ್ಬೇಕು. ಸಾಕಪ್ಪ ಸಾಕು ಅಂತಿದ್ರ.... ಡೋರ್ ಬೆಲ್ ಆತು ಅಂತ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ರ ಹೊಂಟಿದ್ದೆ ಅಷ್ಟಾಗ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿಸ್ತು ‘ಟ್ರಿನ್’ ಇದು... ಪೋನು ಹೊಡ್ಕೊಳ್ತಿತ್ತು. “ಹಲೋ, ಹಲೋ, ಪ್ರೊ. ಮನು ಮಾತಾಡೋದು” ನಾನೆಂದೆ.

“ಲೋ, ನಾನೋ ಪಾಪ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಚಡ್ಡಿ ದೋಸ್ತ ನೆಪ್ಪಾಯ್ತೇನ್ನೇ ಮಗನ, ಸಧ್ಯ ಏನ್ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ, ಎಷ್ಟ್ವರ್ಷ ಆಯ್ತು ನಿನ್ನ ನೋಡಿ, ಏನ್ಕಥಿ ಬರ್ರಿಯೇನ್ನೇ ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ... ಕಾರ್ ಕಳಿಸ್ತೇನಿ” ಒಂದೇ ಉಸ್ತಿಗೆ ಒದರಿಬಿಟ್ಟ ನನ್ನ ಜಿಗರಿ ದೋಸ್ತ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿ ಪಾಪ್ಯಾ, ಪಾಪ್ಯಾ ಅಂದ್ರ ಹಾಲಿ ಪುಠಾರಿ ಪರಮೇಶಿ ಉರ್ಫ್ ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪ ಅಂವ ನಾಲ್ಕೈತ್ತ ಮುಗಿಸೋದ್ರಲ್ಲಿ ಸಾಲಿ ಬಿಟ್ಟ. ಈಗ ಮಂತ್ರಿ “ಕುರ್ಚಿ” ಗೊಬ್ಬ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟು, ನಾನೋ ಹೆಸ್ರಿನ ಮುಂದೆ ಇಷ್ಟುದ್ದ ಡಿಗ್ರಿಗಳ ಸಾಲು ಇಟ್ಕೊಂಡು ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಪ್ಪಾ ಅಂತನ್ನೋ “ಭಾವಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ನಿರ್ಮಾತ್ಮ”! ಓಬಿರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿದ್ದ ಸೂಟು ಧರಿಸಿ ತಯಾರಾಗಿ ಕುಳಿತೆ. ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಮಾಡೆಲ್‌ನ ರೆಡ್‌ಸಿಗ್ನಲ್ ಧರಿಸಿದ ಐಸಿಪಿ ಕಾರೊಂದು

ಬಂದು ನಿಂತಿತ್ತು. ಆಚೀಚೆ ಮನೆಗಳ ಕಿಟಕಿಗಳಿಂದ ಮುಖಗಳು ಇಣುಕಿದವು. ನಾನು ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಬೀಗುತ್ತ ಹೊರಬಂದೆ, ಸಣ್ಣಗೆ ಸಿಳ್ಳು ಹಾಕುತ್ತ, ಸಿಳ್ಳಿನಲ್ಲೇ ಹಾದು ಗುನುಗುತ್ತ ಕಾರು ಸಮೀಪಿಸಿದೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ ನಾಚುವಂತಹ ಬಿಳಿಯ ಸಮವಸ್ತ್ರಧಾರಿ ಡೈವರ್ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು “ಸಲಾಮ್ ಸಾಬ್” ಎಂದ. ಅದನ್ನೂ ಧಿಮಾಕಿನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಸುಖಾಸೀನನಾದೆ ಹೊಟ್ಟಾಗಿನ ನೀರೂ ಅಳುಡದ್ದಂಗ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಮಿತ್ರನ ಮನೆ ತಲುಪಿತು ಕಾರು.

“ಹ್ಯಾಂಗಿದ್ದೀಯಲೇ ಏನ್ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀ ವೈನಿ ಏನನ್ನಾರು” ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ನೂರೆಂಟು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕ್ತಾ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ ಪಾಪಿ ಅಲ್ಲ ಪಾಪ್ಯಾ! ‘ಕುರಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದೀ ಅಂತ ಕೇಳೇನಿ, ಗುಟುರು ಹಾಕಿದರು ಪುಠಾರೆಪ್ಪನವರು ಏನೋ ಮಸಲತ್ತು ನಡದ್ದಾಂಗ ಅನಸಾಕ ಹತ್ತು “ಈಗ ಕರೆಸಿದ್ದು...” ನಾನು ಸುರು ಮಾಡಿದೆ. “ಅದೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಾಕ ಒಳಗ ನಡಿ” ಅಂತೇಳಿ ನನ್ನನ್ನ ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಎಳಕೊಂಡೇ ಒಳನಡೆದ ಪಾಪ್ಯಾ.

“ನೀನು ಬರೀತಿದ್ದೀ ಅಂತ ಕೇಳೇನಿ, ‘ವಾಣಿ’, ‘ಪಾಣಿ’ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬರೆಯೋದಿಟ್ಟಿಡು, ನನ್ನ ಭಾಸ್ಸ ಬರ್ಕೊಂಡು, ಸಾಫ್ ಸೀದಾ ನನ್ನ ಸೆಕೆಟ್ರಿ ಆಗು ಪಾಪ್ಯಾ ಅಂದ. “ಸೆಕೆಟ್ರಿ ಅಲ್ಲ, ಸೆಕ್ರೆಟರಿ” ನಾನು ತಿದ್ದುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ.

“ನೀವೂ ಅದೀರಿ ಇಷ್ಟ ಕಲ್ಮಾ ದಿನಾ ಪರದಾಡ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ್ಗೆ ‘ರ’ ಅಂದ್ರ ‘ರ’ ಅನ್ನಾಕ ಬರ್ದಿದ್ದ್ರಾ ಅವ್ ಬಂಗ್ಲೆ ಏನು, ಕಾರೇನು, ಜರ್ಬೆನು?” ನನ್ನೆಂಡಿ ಅಂದಿದ್ದು ನೆನಪಾಯ್ತು.

“ಈಗ್ಲೇ ತಾಬಡ್ತೋಪ್ ನಿನ್ನ ನೋಕರಿ ಬಿಟ್ಟಿಡು ನನ್ನ ಸಂಗಿ ಬಂದಿರು” ಪಾಪ್ಯಾ ಅಂದ. “ನಿನ್ನ ಸಂಗಾಟ...? ಭಪ್ಪರೇ ಮಗನು ಕುರ್ಚಿ ತಪ್ಪಂದ್ರ ನನ್ನ ಗತಿ” ನಾನು ಸ್ವಗತಿಸಿದೆ “ಹೂಂ ನೋಡೂಣಂತ ಸ್ವಲ್ಪಿನ ರಜಾ ಹಾಕ್ತೀನಿ” ಅಂದೆ. “ಹಾಟು ಕೋಲ್ಡು ಏನ್ನೊಗೋತಿ ಹೇಳು” ಅಂದ ಪಾಪ್ಯಾ. “ಅದೆಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸಿಲ್ಲ” ಅಂದೆ. “ಅದೆಲ್ಲ ಇರ್ಬೇಕಲೇ”, “ಅದು ದೊಡ್ಡೋರ ಗಮ್ಮತ್ತು” ಅಂದ ಪಾಪ್ಯಾ ನಾನು ಸಣ್ಣಗೆ ನಡುಗಿ ಬೆವರಿದ ಹಣೆ ಒರೆಸಿಕೊಂಡೆ.

“ಈ ಸಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆ ನನ್ನೇ ಖಾತ್ರಿ ಅಂದಾರ ಐ(ಹೈ) ಕಮಾಂಡು ಅದ್ಲ ನಿನ್ನ ಭಾಷ್ಣ ಇದ್ರ ಚೋಲೋ ಅಂತ” ಪಾಪ್ಯಾ ಬಡಬಡಿಸಿದ, ಬಕ್ರಾ ಇನ್ನೂ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅಂತವನಿಗೊತ್ತಾಯ್ತು, “ಅಲ್ಲೆ ಪೆನ್ನು ಪೇಪರು ಐತಿ, ವಿಸ್ಕಿ “ಕನ್ನಡ ವಿಸ್ವಬಾಸೆ” ಇವ್ವ ನಾಲ್ಕೆಗೆ ಬಜೆ ಬೆಣ್ಣೆ ತಿಕ್ಕೋರ್ಯಾರು? ನಾ ಯೋಚಿಸ್ತೆ ಇಂಥವ್ವು

ಶಿಕ್ಷಣಮಂತ್ರಿ ಆದ್ರ ದೇಶ ಅಲ್ಲ; ಶಿಕ್ಷಣಖಾತೆ ಉದ್ಧಾರ ಆದ್ದಂಗ “ಹಂ” ಅಂದೆ ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಪಾಪ್ಯಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಿದ.

‘ಮಾನ್ಯರೇ, ಪಂಪ, ರನ್ನ, ಹರಿಹರ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಶರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಇತಿಹಾಸ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಬೇಂದ್ರೆ, ಗೋಕಾಕ, ಮಾಸ್ತಿ, ಕು.ವೆಂ.ಪು. ಕಾರಂತರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸ ನಡೆತೋರಿದರು....’ ಹೀಗೆ ಆರಂಭಾಗಿತ್ತು ನನ್ನ ಭಾಷಣ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗೆ ನಾನು ಭಾಷಣ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿ ಪಾಪ್ಯಾನಿಗೇಳಿದೆ “ಇಲ್ಲೇ ಇರಬಿಡುತ್ತಾ...” ಪಾಪ್ಯಾ ಆರಂಭಿಸಿದ. ನಾನು ಪಾಪ್ಯಾನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಮುರುಕು ಮಂಚದ ತೇಪೆ ಹಾಕಿದ ಗಾದಿಯ ಮುದುರಿದ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದೆ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪೇಪರು ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಹಾಜರಾದ ಪಾಪ್ಯಾನ ಡೈವರ್, “ಸಾಹೇಬ್ರು ಕರದಾರಿ, ಹ್ಯಾಂಗಿದ್ದಾಂಗೇ ಬರಬೇಕಂತಿ” ಒಳ್ಳೇ ಜಿಗಣೆ ಅಲ್ಲ ಜಿಗರಿ ದೋಸ್ತ; ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಈ ದಿನ ನನ್ನ ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಪಾಪ್ಯಾನ, ಅಲ್ಲ - ನನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ - ಅಂತ. ಟ್ರಿಮ್ಮಾಗಿ ಹೊರಟೆ, ಅತ್ತಿತ್ತ ಸುಳಿದಾಡುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಗುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ ಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೆರಳಿದೆ ಪುಠಾರಿ ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪನವರ ಅರಮನೆಗೆ!

“ಭಾಷಣ ಹಂಗೈತೋ” ನಾ ಕೇಳಿದೆ.

“ಓ ಚೆನ್ನಾಗೈತೋ” ಉತ್ತರಿಸಿದ ಪಾಪ್ಯಾ.

“ಸರಿ” ... ‘ನೋ ರಿಹಸ್ರಲ್, ನೋ ಟಿನ್ಯನ್’ ನಾನು ಹಗುರಾಗಿ ನಕ್ಕೆ. ಅವನೋ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕೆ, ‘ಹಲ್ಲು ಬಿಟ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟರೇ ಬಣ್ಣಗೇಡಲ್ಲವೇ!

ಪುರಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಜನಸ್ತೋಮ; ನನ್ನದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ಕುಟ್ಟಿದ ಅನುಭವ! ಯಾರೋ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಯಾರೋ ಕೈಕುಲುಕಿದರು. ಬಿನ್ನಾಣಗಿತ್ತಿಯರು ಕೈಜೋಡಿಸಿದರು ಯಾವುದೂ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಕನ್ನಡ ಕಸ್ತೂರಿ ಕತ್ತಿನ ಉರಿಯೂ ಆಗಬಲ್ಲದೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು, ಆಗ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟೇನು ಫಲ...! “ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳೇ! ನಮ್ಮಮ್ಮನೂ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳೇ!!” ಒಬ್ಬಳು ಪಟಪಟನೆ ಗಿಳಿಪಾರ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮಾಯವಾದಳು ಜನ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳ ಮೃಗಜಲಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟಂತ ಕಾದಾರು? ಕಾಯ್ದು ಕಾಯ್ದು ಕುದ್ದು ಕುದ್ದು ಬೇಸತ್ತಿದ್ದರು....

ಮಾನ್ಯರೇ, ಮಹಿಳೆಯರೇ,

ನಾನು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ನೀವು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಊರಾಗಿಸೋನೇ, ಕನ್ನಡಮ್ಮ ನಮ್ಮಮ್ಮ, ಅವಳಲ್ಲಿಲ್ಲಿದ್ದು ಏನೈತಿ? ಹಿಂದಿಯ ಝಟ್‌ಪಟ್ ಕನ್ನಡದ ಖಟ್‌ಪಟ್ ಒಂದೇ ಹಿಂದಿಯ ಸರ್‌ಪಂಚ್ ಕನ್ನಡದ ಸರಪಂಚ ಒಂದೇ ಹೌಂದಲ್ಲ! ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸು ಭಾಸಳ ದ್ವಡ್ಡು ಅವಳು ಹೊರಗಿನವರೆಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದು ವೆಲಕಮ್ಮ ಅಂತಾನೇ ಇದ್ದಾಳೆ ಅಲ್ಲ ಕನ್ನಡದ ಕಂಪು ಕು.ವೆಂ.ಪು. ವಿಶ್ವಮಾನವರಾಗಿರಬೇಕಾದ್ರೆ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಬಾಸೆ ಯಾಕಾಗ್ಬಾರ್ದು...? ಅಂತೀನಿ... ಜೈ ಕನ್ನಡಾಂಬೆ! ಜೈ ಭಾರತಾಂಬೆ (ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ)!!... ಸಾಗಿತ್ತು ಪುಠಾರಿಗಳ ಭಾಷಣ. 'ಈ ಸಲ ಶಿಕ್ಷಣಖಾತೆ ಇವರಿಗೇ' ಯಾರೋ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ್ದು ಕೇಳಿಸ್ತು ಬಾಡಿಗೆ ಚೇಲಾಗಳು ಚಪ್ಪಾಳೆ ಬಾರಿಸಿದ್ದೇ ಬಾರಿಸಿದ್ದು. ನಾನ್ಯಾವಾಗ ಹೀಗೆ ಬರ್ತಿದ್ದು. ಪಾಪ್ಯಾ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಓದಿದಂತಿರಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಕುರ್ಚಿಗೊರಗಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದೆ ಎಚ್ಚರಾದಾಗ ಪುಠಾರಿ ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪನವರ ಬಂಗ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು ಸ್ವತಃ ಪುಠಾರಿಗಳು!!

ಮಾರನೇಯ ಮುಂಜಾನೆಯ ಪೇಪರುಗಳಲ್ಲಿ - ಪುಠಾರಿ ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪನವರ ಭಾಷಣ ಮನೋಜ್ಞವೆಂದು ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಹೇಳಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯು 'ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಗ' ಪುಠಾರಿ ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿತ್ತು. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಗೆಳೆಯ ಪರಮೇಶಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಭಾಷಣವೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಇದ್ಯಾವಾಗ ಪಾಪ್ಯಾ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದು ನಾನು ತಲೆ ತುರಿಸಿದೆ. ಪೇಪರನ್ನೊಯ್ದು ಪಾಪ್ಯಾನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದೆ. "ಅದಕ್ಕಂತಲೇ ನಿನ್ನನ್ನ ಇಟ್ಟಿದ್ದು" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಪಾಪ್ಯಾ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಕ್ಕ.

ಹೀಗೆಯೇ ನನ್ನ ಮತ್ತು ಪಾಪ್ಯಾನ "ಬಾಸ್ಲ"ದ ನಂಟು ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಚುನಾವಣೆಯೂ ಮುಗಿಯಿತು. ಒಂದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಪೋನ್ 'ಟ್ರಿನ್, ಟ್ರಿನ್' ಎಂದಿತು ನಾನು 'ಹಲೋ' ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ತಣೆಂದ ಒಂದು ಧ್ವನಿ 'ಮಗನ ನಾ ಗೆದ್ದೆ, ನಾನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿ, ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ಬಿಡು' ಧ್ವನಿ ಪಾಪ್ಯಾನದಾಗಿತ್ತು.

ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪ್ಯಾನದೊಂದು ವಠಾರವೇ ಇದೆ ನಾನು ಅಟಲೀಸ್ಪ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮನಿ ಮಾಡೋಣಾಂತದೀನಿ, ಇದ್ದ ನೌಕರೀನೂ ಬಿಟ್ಟಾಯ್ತು ಪಾಪ್ಯಾನ್ನ ನಂಬೂ ಹಂಗಿಲ್ಲ ನೆರೆನೀರು ಬಂದು ಇದ್ದ ನೀರು ಕೊಚ್ಚೊಂಡು ಹೋಯ್ತು ಅಂತಾಗಬಾರದಲ್ಲ!

ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ:

“ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಹೆಂಡ್ತಿ”

(ವಿನೋದ ಲೇಖನಗಳು) ಲೇ : ಕ.ಬ. ವೀರಣ್ಣ ಕಣ್ಣಾಣಾಲ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಣಬಡಿಸುವ ಗೆಳೆಯರ ಸಾಲಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಸೇರ್ಪಡೆ ಕ.ಬ. ವೀರಣ್ಣ. ಬ್ಯಾಂಕು ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ / ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನಾಡಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯ ಬದುಕಿನ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ತೆಳು ಹಾಸ್ಯ ಲೇಪಿತ, ಸರಳ - ಲಘು ಬರಹಗಳಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೊಂದು ವಿಶೇಷ.

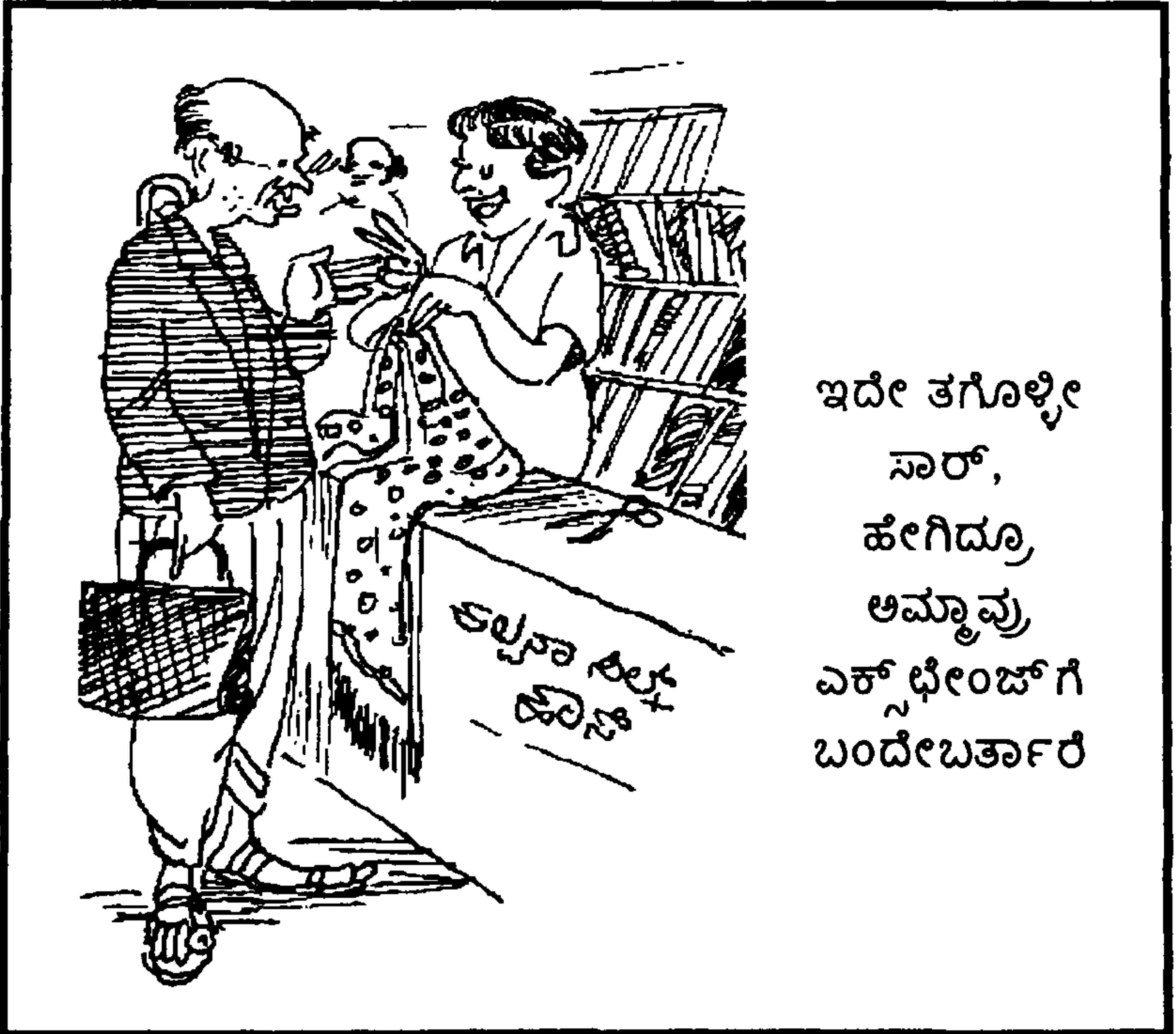
‘ಎರಡನೇ ಹೆಂಡ್ತಿ’ ಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಾಗಲೇ, ವೀರಣ್ಣನವರು ಬನಹಟ್ಟಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪರಿಸರ ಕುರಿತಂತೆ ‘ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜಿನುಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತಿಗೆ ನೆಲೆ ದೊರೆತಿದ್ದು’ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ, ಒಬ್ಬ ಬೆಳೆಯುವ ಲೇಖಕನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಆ ವಿನಯ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಶೀಲತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಈ ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಬಂದೂಕಿಲ್ಲದ ಭಯೋತ್ಪಾದಕರು, ಮಿಸ್ಟರ್ ಅಡ್ವೆಂಚರಿಸ್ಟ್, ರೀವಿ ಇಲ್ಲದ ಟೀವಿ, ಟಾಪ್ ಸಿಕ್ರೇಟ್, ಆಂಟೀ-ಆಂಕಲ್, ಊರಿನವ್ರ ಉಸಾಬರಿ, ಮದುವೆ ಆಗುವ ತನಕ, ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದಾಗ - ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಬರಹಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಮನೆ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರ ವಲಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಂಡಂತಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆಪ್ತವಾದ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಮುದ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಂಧವಾಗಿರುವ ಲಕ್ಷಣವೂ ಇದೆ. ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುತ್ತ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ದು.ನಿಂ. ಬೆಳಗಲಿ ಅವರು ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನವಿರಾದ ದಾಂಪತ್ಯ ಬದುಕಿನ ನಗೆ - ನಸುಗೋಪ, ಸೆಡವು - ಸಮಾಧಾನ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವುದು ವೀರಣ್ಣನವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

ಇನ್ನೊಂದು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ 'ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಹೆಂಡ್ತಿ' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯೇ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾದುದು. ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕ ತುರುವೇಕೆರೆ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರಿಗೆ 'ಕಂಡೋರ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕುರಿತು' ಎಂಬ ಸೊಗಸಾದ ನಗೆಲೇಖನ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ (ವಿನೋದ ವಿಶೇಷಾಂಕ, ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೯೯) ಈ ಪುಸ್ತಕ ಗ್ರಾಸವಾದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬೇಕು. ಅನೇಕ ವೇಳೆ, ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿರುತ್ತದೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ.

ಸಾಹಿತಿ ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ಗಂಡನ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಸವತಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ತರುತ್ತದಂತೆ. ಅವೆಲ್ಲದರ ನಡುವೆಯೂ, ಕ.ಬ. ವೀರಣ್ಣ ಅವರ ಮೂರನೆಯ, ನಾಕನೆಯ, ಐದನೆಯ ಹೆಂಡತಿಯರೂ (ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ) ಸಾಲಾಗಿ ಮೈದಳೆದು ಬರುತ್ತಿರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಸದ್ಯ ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ 'ನನ್ನ (ಅವರ) ಎರಡನೇ ಹೆಂಡ್ತಿ' ಯನ್ನು ಯಾವ ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ.

ಈರಪ್ಪ ಎಂ. ಕಂಬಳಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಘು
ಇವರ ಸವಿನೆನಪಿಗೆ

ಪೂರ್ಣಿಮಾ ರಘು ಗೌಡ - ಸುಧೀರ್ಘಗೌಡ
ಶ್ರೀಮತಿ ಕಮಲಾಂಬಿ.

ಮೋಹಕ, ಸುಂದರ ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಸ್ವರ್ಣ

ಕ್ವಾರ್ಟ್ಸ್ ಗಡಿಯಾರಗಳು ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿಯವರಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ

ಗೋಲ್ಡ್ ಪ್ಲೇಟೆಡ್‌ನೊಂದಿಗೆ, ನಿಮಗಾಗಿ ಕೇವಲ ರೂ 555/- ಕ್ಕೆ

ಇದಲ್ಲದೆ, ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿಯ ಬೃಹತ್ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಆಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್

ಹಾಗೂ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಕೈಗಡಿಯಾರಗಳು, ಎಲ್ಲರ ಕೈಗೆ ಎಟ್ಟುಕುವ

ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ವಿವಿಧ ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ದೂರಯುತವ

ಒಂದು ಸುಂದರ
ಗೋಲ್ಡ್ ಪ್ಲೇಟೆಡ್
ಗಡಿಯಾರ
ಕೇವಲ
ರೂ. 555/-ಕ್ಕೆ

Swarna
QUARTZ
from
HMT

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ಕೂಪನ್‌ನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಇವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ

ದಿ ಜನರಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ (ಗಡಿಯಾರಗಳು),

ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್, 59, ಬಳ್ಳಾರಿ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 032

ದೂರವಾಣಿ: 3335032 ಫ್ಯಾಕ್ಸ್: 3338950

* ಗರಿಷ್ಠ ಮಾರಾಟ ಬೆಲೆ
ಸಗಲು ವಿರೋಧಿ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ರಿಯಾಯಿತಿ

ಹೌದು, ನಾನು ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಸೇಲ್ಸ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ

ಹೆಸರು _____ ವಿಳಾಸ _____

ಸಂಖ್ಯೆ _____ ಮುದ್ರೆ _____ ದೂರವಾಣಿ : _____

■ MASS/HMT/1285 98

Printed by V.R. NATH for the Publisher M. SHIVAKUMAR, Published and owned
by M. SHIVA KUMAR, 36, 6th Main Road, Malleswaram Bangalore - 560 003.
Printed at RAVI GRAPHICS, 62, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore 560 010.